

DE ZWARTE

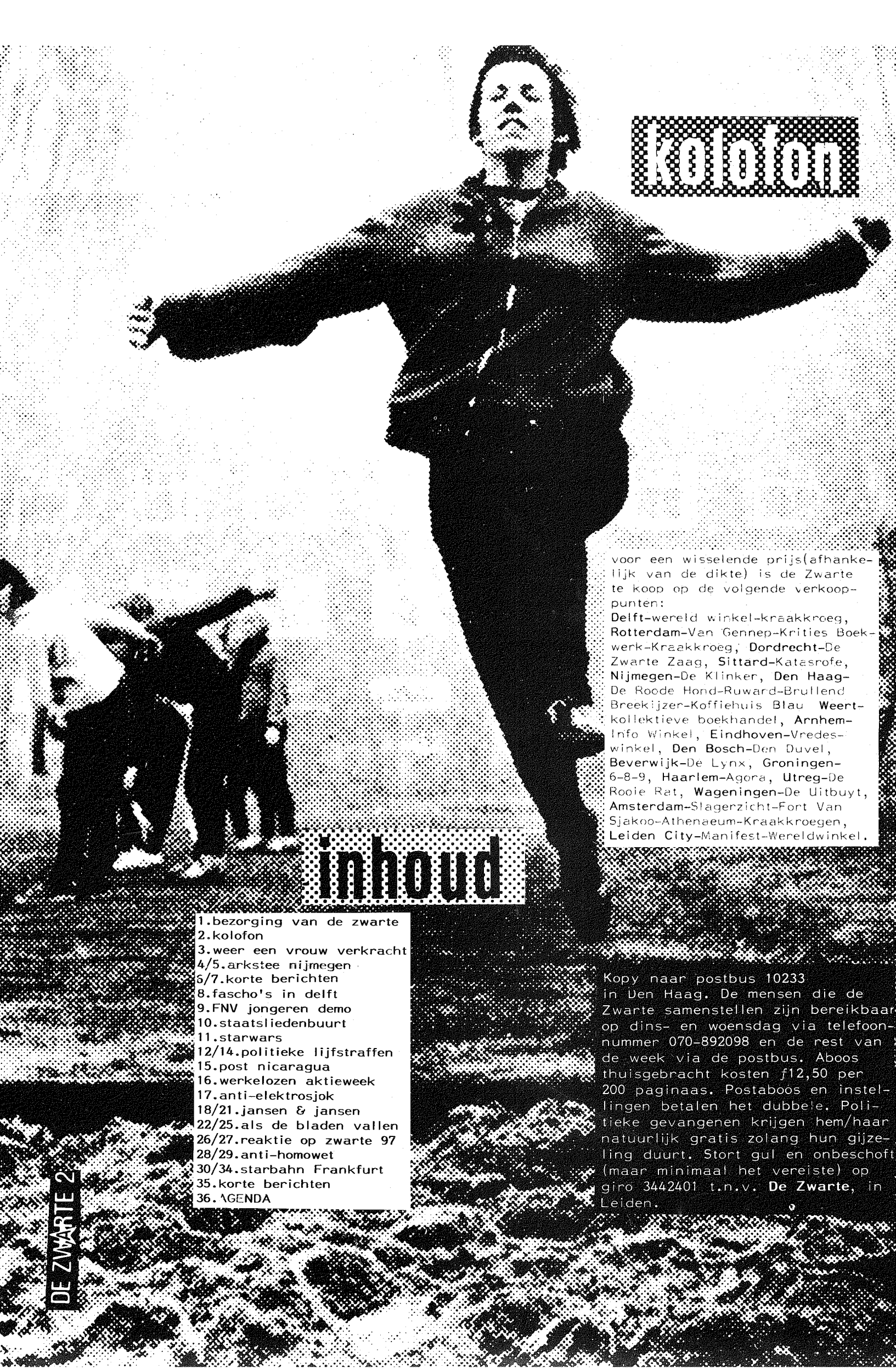
nr. 98

hfl. 2,50

BLAD TEGEN KRANS - LEGGINGEN

O.A.
FASCHO'S IN DELFT
BLADEN- OORLOG
ARKSTEE NIJMEGEN
JANSEN EN JANSEN
STARTBAHN
FRANKFURT

5e JAARGANG
1 MAART '88

kolofon

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is de Zwarte te koop op de volgende verkooppunten:

Delft-wereld winkel-kraakkroeg, Rotterdam-Van Gennep-Krities Boekwerk-Kraakkroeg, Dordrecht-De Zwarte Zaag, Sittard-Katasrofe, Nijmegen-De Klinker, Den Haag-De Roode Hond-Ruward-Brullend Breekijzer-Koffiehuis Blau Weert-kollektieve boekhandel, Arnhem-Info Winkel, Eindhoven-Vredeswinkel, Den Bosch-Den Duvel, Beverwijk-De Lynx, Groningen-6-8-9, Haarlem-Agora, Utrecht-De Rooie Rat, Wageningen-De Uitbuyt, Amsterdam-Slagerzicht-Fort Van Sjakoo-Athenaeum-Kraakkroegen, Leiden City-Manifest-Wereldwinkel.

inhoud

1. bezorging van de zwarte
2. kolofon
3. weer een vrouw verkracht
- 4/5. arkstee nijmegen
- 6/7. korte berichten
8. fascho's in delft
9. FNV jongeren demo
10. staatsliedenbuurt
11. starwars
- 12/14. politieke lijfstraffen
15. post nicaragua
16. werkelozen aktieweek
17. anti-elektrosjok
- 18/21. jansen & jansen
- 22/25. als de bladen vallen
- 26/27. reaktie op zwarte 97
- 28/29. anti-homowet
- 30/34. starbahn Frankfurt
35. korte berichten
36. AGENDA

Kopy naar postbus 10233

in Den Haag. De mensen die de Zwarte samenstellen zijn bereikbaar op dins- en woensdag via telefoonnummer 070-892098 en de rest van de week via de postbus. Aboos thuisgebracht kosten f12,50 per 200 paginaas. Postaboos en instellingen betalen het dubbele. Politieke gevangenen krijgen hem/haar natuurlijk gratis zolang hun gijzeling duurt. Stort gul en onbeschoft (maar minimaal het vereiste) op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte, in Leiden.

DONDERDAG 17 MAART

AFGELOPEN DONDERDAG IS ER EEN VROUW VERKRACHT EN VERMOORD. DIT IS AL DE ZOVEELSTE MAAL DAT EEN VROUW ALS VOGELVRIJ OBJEKT WORDT BEHANDELD. WIJ KLAGEN DEZE MAATSCHAPPIJ AAN, WAARIN VROUWEN NIET ALS MENSEN WORDEN GEZIEN, MAAR ALS VOGELVRIJE OBJEKTEN.

DE MANNEN DIE WEER MENEN OVER DE RUGGEN VAN VROUWEN HEEN TE MOETEN BESLISSEN, DRAGEN OPLOSSINGEN AAN ALS O.A. :

- MEER POLITIEPATROUILLE, DOOR OP HUN VASTGESTELDE TIJDEN
- INSTALLATIE VAN VIDEOKAMERA'S LANGS ZOGEHETEN ENGE FIETSPADEN

DE MANIER WAAROP POLITIE EN JUSTITIE MET DE DADERS VAN SEKSUEEL GEWELD OMGAAN, LAAT VEEL TE WENSEN OVER. POLITIE EN JUSTITIE HEBBEN TEVEEL TOLERANTIE T.O.V. DE DADERS EN GAAN ER DAN OOK VAAK VANUIT DAT DE VROUWEN HET ZELF WEL ZULLEN HEBBEN UITGELOKT.

ALSOF HET OP STRAAT LOPEN EEN VRIJBRIEF IS OM TE WORDEN VERKRACHT !!!!!

POLITIE EN JUSTITIE BEWEREN ALLES OP ALLES TE ZETTEN OM SEKSUEEL GEWELD TE BESTRIJDEN. ECHTER IN DE PRAKTIJK BLIJKT DAT DE DADERS VAN SEKSUEEL GEWELD SNEL WEER OP STRAAT STAAN. DIT OMDAT MEN SEKSUELE GEWELDSDELICTEN BESCHOUWT ALS MIDDEL-ZWARE DELICTEN EN VOOR DEZE KATEGORIE MENSEN NIET VOLDOENDE CELLEN Zouden ZIJN. POLITIE EN JUSTITIE ZEGGEN MET DE RUG TEGEN DE MUUR TE STAAN. DIT TERWIJL MENSEN DIE BURGERLIJK ONGEHOORZAAM ZIJN, B.V. ANTI-MILITARISTEN, VROUWEN-STRIJDENDEN, KRAKENDEN, ZONDER PARDON DAGEN ACHTER TRALIES VERDWIJNEN.

MEN GEBRUIKT DADERS VAN SEKSUEEL GEWELD IN EEN JUSTITIEEL MACHTSSPEL OM MEER CELLEN TE VERKRIJGEN.

WIJ VROUWEN HEBBEN ONZE BUIK HIER MEER DAN VOL VAN. WIJ VINDEN DAT ER EEN EINDE GEMAAKT MOET WORDEN AAN DE SYMPTOOMBESTRIJDING EN DAT ER NU DAADWERKELIJK EEN BEGIN DIENT TE WORDEN GEMAAKT MET DE BESTRIJDING VAN O.A. HET SEKSISME BINNEN DEZE PATRIARCHALE KAPITALISTIESE MAATSCHAPPIJ.

MANNEN STEEK DE HAND NU EENS IN EIGEN BOEZEM !!!!!

*Stadscentrum
in beweging!*

NIJMEGEN

De Arkstee wordt ontruimd om plaats te maken voor een hotel. De gemeente heeft laten weten aan de plannen van de nieuwe eigenaar mee te werken. Niet zo vreemd als je bedenkt dat een hotel in de Arksteestraat prima past in de plannen van de gemeente met 't centrum. Deze plannen staan in "stadscentrum in beweging", een evaluatie van het structuurplan uit '76. Zo'n structuurplan moet een kader bieden voor nieuwe ontwikkelingen.

De "kwaliteitsverbetering" die men in dit plan nastreeft komt erop neer dat 't centrum een zaken- en toeristen-centrum moet worden.

"De city als zakencentrum" zou gerealiseerd moeten worden door veel kantoren op representatieve lokaties. Zo worden bv. de singels uitgeroepen tot "belangrijk kantorenmilieu" en plent men op dit moment in de Stieltjesstraat een eigen Manhattan. Versterking van dit "zakencentrum" zou ook moeten gebeuren door ontwikkeling van een "kongres- en beurzen-functie".

Onontbeerlijk voor deze plannen is natuurlijk een grote hoeveelheid parkeerruimte en meer hotelvoorzieningen. Deze voorzieningen zijn overigens ook nodig voor de city als toeristencentrum. Het ETAP/ALTEA-hotel is hier een lelijk voorbeeld van. Verder wordt de waalkade omgetoverd tot toeristenparadijs.

Het wonen en winkelen in 't centrum moet de city als zaken/toeristencentrum gaan ondersteunen. Nieuw te bouwen huizen moeten "premie- en vrije sektor koopwoningen" worden. Volgens 't structuurplan moet er "thans vooral ingespeeld worden op de groep die de binnenstedelijke wooncultuur verder kan versterken, te weten de hogere inkomensgroepen". Het winkelen moet vnl. afgestemd worden "op kooppatronen van in 't centrum werkenden, van toeristen, bezoekers van congressen, beurzen, exposities etc."

Al met al komt het er op neer dat dit hele structuurbeleid gericht is op werkenden, vooral die met hoge inkomens. De "kwalitatieve verbetering" komt dan ook alleen deze groep ten goede. Dit is idioot als je bedenkt dat Nijmegen een stad is met een ontzettend hoog percentage werklozen, veel studenten en andere mensen met lage inkomens. Volgens de gemeente is voor deze groepen echter al genoeg gedaan. Dit beleid is natuurlijk compleet verouderd, niet alleen is sinds 1976 het aantal mensen met een laag inkomen ontzettend toegenomen, op de voorzieningen die er voor deze mensen waren wordt ook nog eens flink gekort door 't huidige regeringsbeleid. Dit zou voor de gemeente genoeg redenen moeten zijn om 't beleid te veranderen en meer aandacht te gaan schenken aan het leefbaar houden van de stad voor de mensen uit Nijmegen zelf.

Aangezien de gemeente dit niet doet wordt al jaren d.m.v. het kraken van o.a. woon-werkpanden in en om het centrum geprobeerd goedkope woon-enwerkruimte voor jongeren te scheppen. De gemeente probeert stelselmatig deze initiatieven de grond in te boren, de laatste tijd in verhevigde mate. Want kraakpanden passen niet in 't cleane toekomstbeeld van de gemeente, en moet dan ook bestreden worden. Niet alleen door 't invoeren van een antikraakartikel in de APV, maar ook door medewerking te verlenen aan plannen van huiseigenaren, makelaars en projectontwikkelaars.

Zo is 't werkgedeelte van de Westland (annastraat 1) enige tijd terug ontruimd, waarbij de gemeente volle medewerking heeft gegeven aan de plannen van de eigenaar, terwijl ze pas na de ontruiming moeite is gaan doen voor vervangende ruimtes.

De vrouwenschool aan de Gerard Noodtstraat wordt op dit moment ook bedreigd, de vereniging binnenstad ondernemers wil het gebouw gesloopt zien om meer winkels te bouwen. De gemeente neemt hierin een halfslachtige positie in, de vrouwen moeten eruit maar ze zijn er nog niet over uit of er dan winkels of woningen moeten komen. Ondersteuning aan de vrouwenschool als woonwerkpand geeft de gemeente niet.

Ook de Grote Broek krijgt alleen maar tegenwerking, ook dit pand is de gemeente een doorn in het oog. Met allerlei zekkerige rotgeintjes probeert de gemeente de eigenaar argumenten in handen te geven om de zaak te kunnen laten ontruimen.

En tenslotte de Arkstee als schitterend voorbeeld. De gemeente beweert dat de ontwikkelingen rond de Arkstee puur en alleen een zaak is tussen de eigenaresse en de krakersters. Ondertussen ontvangen de bewonersters een brief waarin letterlijk staat dat de gemeente haar volle medewerking verleent aan de hotelplannen van de eigenaresse. De gemeente zegt ook nog dat ze geprobeerd heeft het pand aan te kopen maar dat dit veel te duur was, dit terwijl het pand 2½ jaar geleden voor anderhalve, en aan de huidige eigenaar voor tweeëneenhalve ton verkocht is. En als de bewonersters in november 'n geluidsmeting aanvragen die zij nodig hebben om hun eigen aankoopplannen te verwezenlijken, duurt 't twee maanden voordat daar antwoord op komt! (en in die twee maanden is 't pand verkocht en heeft de gemeente medewerking toegezegd aan de nieuwe eigenaresse).

ORT GEDING ARKSTEE

Maandag was het kort geding tegen de bewonersters en gebruikersters van de Arkstee in Nijmegen. Het werd aangespannen door Martin Jeuken, nieuwe eigenaar van de Arkstee, die er een luxe hotel wil vestigen. Er waren twee dagvaardingen, waarvan één anoniem en één op de Stichting Blek Driehoek, waaronder het laten winkeltje in de Arkstee is ondergebracht.

Omdat de deurwaarder de anonieme dagvaarding niet, zoals het voort, persoonlijk op de Arkstee heeft overhandigd, heeft de advocaat gevraagd deze nietig te verklaren. Of dat inderdaad gebeurt horen we dinsdag 29 maart bij de uitspraak.

Vientjes, advocaat van de eigenaar hield een vrij zwak betoog. Zo beweerde hij dat de Arkstee niet als woonworpand kon worden gezien, dat had hij althans van de gemeente vernomen, en dat het belachelijk was dat wij daarom het aanbod van de gemeente voor vervangende woonruimte hadden afgewezen. De gemeente was namelijk nog nooit zover gegaan met het aanbieden van vervanging, al voor ontruiming!

Omdat wij dit nepaanbod zo botweg hadden afgewezen achtte hij het dan ook niet noodzakelijk dat de rechter, van Raalte, aan de gemeente inlichtingen omtrent het pand zou vragen. Als spoedeisend belang voerde hij het argument aan van de niet-verzekeraarbaarheid van het pand: "Op kraakpanden ligt een smet bij verzekeringen". Wel moest hij toegeven dat hierover geen overleg met de bewonersters en gebruikersters was gevoerd. Het is dan een risico wat jezelf aangaat als je het pand koopt. Dat vond zelfs van Raalte logies. Verder voerde hij aan dat op 1 maart de bouwvergunning voor het hotel was afgegeven en dat de eigenaar stond te trappelen om met zijn nieuwe hotel de overcapaciteit aan hotels, die Nijmegen al kent, te vergroten.

De advocaat van de stichting Blek Driehoek bestreed dit spoedeisend belang. De niet-verzekeraarbaarheid van het pand is iets wat de eigenaar zelf is aangegaan toen hij het pand aankocht en de kans dat het hotel failliet gaat in een stad die al een overcapaciteit op dat gebied heeft is zeker aanwezig. Ook haalde hij de rol van de gemeente aan: deze heeft veel te passief gereageerd, omdat ze in Juli '87 al op de hoogte was van de plannen, die Jeuken had met het pand. Pas in Januari kwam er een overleg met de bewonersters en gebruikersters van het pand op gang. De vervanging die de bewonersters aangeboden kregen is niet reëel te noemen, omdat het werkgedeelte niet serieus wordt genomen en wordt gesplitst van het woongedeelte.

Verder speelt de gemeente een actieve rol in het ontruimd krijgen van alle gekraakte woonworpanden in het centrum van de cityvorming, het zaken- en toeristencentrum wat Nijmegen moet gaan worden en waar dit soort initiatieven niet inpassen.

Vanaf de publieke tribune hebben wij geprobeerd een verklaring voor te lezen om de eigenaar en de gemeente Nijmegen aan te klagen en tevens onze kritiek te uiten op het anoniem dagvaarden en de leegstandswet. De rechter aksepteerde dat niet waarop de zaal op afschuwelijk groffe wijze werd ontruimd. Mensen werden tegen de grond geslagen en geschopt en dit ging door tot ver buiten het Paleis van Justitie. Overfanatieke parketwouten beweerden dat er niet samengeschoold mocht worden en arresteerden 4 mensen wegens het niet opvolgen van ambtelijke bevelen. Ze gingen behoorlijk hun boekje te buiten, hun optreden stond in geen verhouding met ons protest. Al eerder tijdens het kort geding hadden ze mensen die buiten lawaai stonden te maken (er konden maar 30 mensen naar binnen, want ze hadden niet gerekend op zoveel publiek, wat een rotsmoes) op een botte manier weggeveegd, waarbij ook twee mensen werden opgepakt en mishandeld. Heel irritant was ook het optreden van de G!B!O! De hele dag werden mensen door hun achtervolgd, gefotografeerd etc. De 6 mensen zijn 's avonds weer vrijgekomen.

Wat betreft de uitspraak, die is dinsdag 29 maart om 9.00 uur. Dan weten we of de anonieme dagvaarding alsnog nietig wordt verklaard. Gebeurt dit niet dan doet van Raalte een tussenuitspraak waarna hij alsnog inlichtingen zal vragen bij de gemeente. In afwachting van de uitspraak bereiden we ons in ieder geval voor op een ontruiming. Wij roepen alvast iedereen op wanneer het zover is naar Nijmegen te komen. De wethouder van volkshuisvesting, Hompe, heeft vorige week letterlijk gezegd dat "Nijmegen voor het eind van het jaar kraakvrij zal zijn" !!! Verzet tegen dit gemeentelijk anti-kraakbeleid is dus hard nodig.

**STRIJDT MEE VOOR HET BEHOUD VAN DE ARKSTEE
STRIJDT MEE VOOR EEN LEEFBAAR STADSCENTRUM
GEEN FLITSENDE CITY !!!!!!!!!!!!!**

PAMFLET OVER DE ONTRUIMING VAN DE ARKSTEE

ONTRUIMING NIET GEWELDDADIG

Zoals iedereen al gehoord heeft wordt binnenkort de Arkstee ontruimd. De gemeente zet alle zeilen bij om het centrum te zuiveren van alle elementen die niet stroken met hun streven de binnenstad gereed te stomen voor het aantrekken van beleggers en projektontwikkelaars. De stad moet 'kwalitatief verbeterd' worden, dat wil zeggen dat er kantoren zullen worden gebouwd. Hotels en veel nieuwe winkels (als een soort Hoog Catrijne bij het station). De nieuw te realiseren woningbouw zal vooral bestaan uit luxe-appartementen en duurdere koopwoningen. Dat de Arkstee moet wijken voor een hotel is belachelijk. Terwijl de groep mensen die leven van een minimum inkomen groeit, en hun financiële positie steeds verder wordt aangetast, trekt de gemeente kantoorkolossen uit de grond, worden er huizen gebouwd voor de beter gesitueerden en probeert zij het stadscentrum aantrekkelijk te maken voor het toerisme.

Dat er verzet moet komen tegen dit beleid is in het belang van alle nijmegenar(es)en met een minimum inkomen. Dat verzet begint bij de ontruiming van de Arkstee.

Er is gekozen voor een niet gewelddadige blokkade voor de Arkstee, dit omdat wij het belangrijk vinden een breed verzet tegen de gemeentelijke plannen te realiseren. Waar het ons om gaat is een breed protest te laten horen ten aanzien van het beleid inzake het centrum.

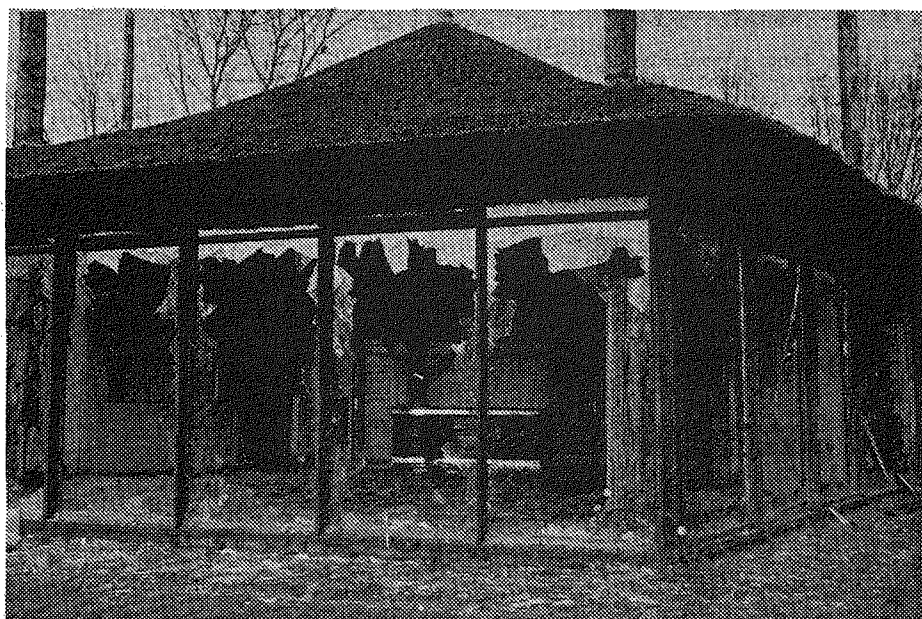
Twaalf mensen en vier activiteiten worden op straat gezet om plaats te maken voor het realiseren van een flitsende city voor de rijken. **WIJ ROEPEN IEDEREEN OP** om op een niet gewelddadige manier de Arkstee te helpen verdedigen. Er wordt gedacht aan een blokkade van het pand.

Wat kun je doen? Als je ons uitgangspunt ziet zitten en je je ook wilt verzetten tegen de ontruiming van Arkstee en tegen de cityvorming geef je dan op voor de alarmlijst. Dit kun je doen door de Broek op te bellen (080-240245) of een briefje sturen naar Arkstee straat 2 Nijmegen

De ontruiming wordt ongeveer begin april verwacht. Op 1 april is er een groot feest met bandjes en hapjes.

voorschoten

Het blijft rommelen in Voorschoten. Het kraakpand aan de Veurseweg is sinds de kraak vorig jaar zomer twee keer belegerd en aangevallen door fascho's en krullies. Afgelopen weekend was er weer een knokploeg op stap; dit keer uit een andere hoek en bij een ander pand. Het pand waar het om gaat was drie dagen daarvoor gekraakt. Het is een bungalow in een groot privé-park. De bungalow is eigendom van een directie-lid van Mexx, een groot mode-concern dat haar hoofdkwartier heeft gevestigd in de nabijgelegen voormalige Zilverfabriek. Een directie

Behalve de ruiten van dit tuinhuis werden ook alle ramen van een naastgelegen bungalow vernield.

Het directie-lid wilde de bungalow en het ernaast gelegen tuinhuis slopen en er een nieuwe villa met gastenverblijf voor in de plaats zetten. Dit plan stuitte echter op bezwaren van de eigenaresse van het privé-park, die ook in het park, in een groot landhuis woont. De zaak sleept al een paar jaar en al die tijd werd de bungalow nauwelijks gebruikt. De kraak liep in eerste instantie soepeltjes. De politie deed niet moeilijk, de bungalow was nog in goede staat, en de omgeving was ronduit idyllisch. Vrijdag kregen de krakersters bezoek van het directie-lid van Mexx, die zich liet vergezellen door twee advocaten. De boodschap was zonder meer duidelijk. De krakersters moesten oprotten, goedschiks of kwaadschiks. De heren pochtten erop dat Mexx zo rijk en machtig

is, ze konden alles kopen en doen op de wereld waar ze zin in hadden. "Als jullie met honderd zijn komen wij met z'n vijfhonderd, dat is voor ons geen enkel probleem".

Zaterdagavond bleek het ernst te zijn. Een knokploeg van zes kleerkasten ramden al de ruiten eruit, en aangezien de bungalow haast alleen uit glas bestond, was de ravage niet te overzien. Ze waren bewapend met knuppels, pikhouwelen en meer van dat soort spul. Ze waren goed voorbereid en hadden hun instructies van bovenaf. Toen één van die gasten een fles naar zijn hoofd geslingerd kreeg en naar binnen wilde stormen werd-ie tegen gehouden door de anderen: "Denk eraan, we mochten niet naar binnen gaan". DE krakersters vluchtten uit het pand en de knokploeg voltooide

haar sloopwerk. Twee dagen later meldde Mexx bij de gemeente Voorschoten dat de panden in zo'n erge staat verkeerde dat ze gesloopt moesten worden, en diende een aanvraag in voor de bouw van.....een villa met gastenverblijf.

Het is overduidelijk waar de knokploeg vandaan kwam. Mexx is een groot concern, met eigen merk-kleding en vele fillialen. Zoek ze maar es op. Van de politie en gemeente Voorschoten hoef je natuurlijk niets te verwachten. De politie zegt geen flauw idee te hebben in welke hoek ze de "onbekenden" moeten zoeken. De gemeente verklaarde dat je eigenlijk wel eerst toestemming moet hebben voor je iets gaat slopen, maar ja, als er dan toch al gesloopt was, konden ze verder niets meer doen.....

KOMMUNIKEE

In de nacht van donderdag 17 op vrijdag 18 maart 1988 hebben wij de deursloten dichtgesmeerd en verf- en stroopbommen gegooid tegen de gevels van Anker Kolen Maatschappij aan het Vasteland 4 en Shell Industrial Energy Management aan de Wester singel 98 in Rotterdam.

Deze bedrijven zijn medeverantwoordelijk aan het in stand houden van het fascistiese regime in Zuid-Afrika door hun economiese steun.

De AKM is een kolenboer die in zuidafrikaanse steenkool doet en wat Shell uitvreet is wel bekend.

Zolang Botha nog kan rekenen op de steun van dit soort misdadigers met oogkleppen zal de stichting van een rechtvaardige staat nog wel even op zich laten wachten. Onze aktie is nog geen druppel op een gloeiende plaat, maar we hopen zo Botha's vazallen toch een klein beetje dwars te kunnen zitten.

BOYKOT HET ZUID AFRIKA VAN DE FASCISTIESE KLASSE!
ONMIDDELIJKE VRIJLATING VAN DE SHARPVILLE SIX!
PLAK ZE WAAR JE PLAKKEN KAN!
AKM 010-4112770
Shell 010-4366822
enz Hoi, groeten De stroopjes

**Strijd
Tegen
Rechtse
Orthodoxie en
Onmenselijke
Politiek**

8 maart 1988

de machthebbers in Zuid Afrika inzien dat het verzet groeit, ondanks de steeds hardere repressie, kiest zij eieren voor haar geld. De Sharpville Six worden nog niet opgehangen. Leve het strijdende

volk van Azania !

Ook in Palestina gaat de strijd voor zelfbeschikking en een leven zonder onderdrukking verder, ondanks het steeds hardere optreden van leger en veiligheidsdiensten.

Als wij hier in Nederland werkelijk solidair willen zijn met de strijd van de onderdrukte volkeren wereldwijd, zullen we ons aan moeten sluiten bij de offensieve strijd doe op dit moment gevoerd wordt en hier hun strijd konkreet ondersteunen. Ook wij zullen de strijd offensief moeten voeren om daadwerkelijk veranderingen af te dwingen.

Daarom hebben wij het hoofdkantoor van de AMRO bank aangevallen, om onze solidariteit te tonen en om de machtswolven, die vanuit hun ivoren toren de wereldwijde uitbuiting en onderdrukking regelen, daadwerkelijk schade toe te brengen.

Leve de Sharpville Six !

Vrijheid voor Palestina !

Free Azania !

Revolutionaire Cellen

reactie

zwarte 96

Beste redactie,
Gefeliciteerd met de Zwarte 96. Het was een van de boeiendste nummers van de laatste tijd. Mooi dat jullie het stuk uit Aktion 33 over de crises van het kapitalisme vertaald hebben Weliswaar is het kapitalisme ouder dan 200, zelfs dan 2000 jaar, maar de analyse van zijn huidige toestand was wel verfrissend om te lezen. Alleen zullen wat mij betreft in de komende revolutie de banken en beurzen niet bezet maar opgeblazen worden. Verbaasd heeft mij het stuk van de Tupamaros Bollenstreek. Ik ben het wel met hun eens dat er gediskussieerd moet worden over een revolutionaire politiek, een kollektief bestaan en verandering van binnen uit. Maar dat ze nu uitgerekend "het kongres" als voorbeeld aanhalen.... IK heb me zelden zo onderdrukt en ongelukkig gevoeld als in Arnhem! De sfeer werd bepaald door kliekjesgedrag, intolerantie, apartheid(feminisme), konformiteit, gevoelsarmoede, oppervlakkigheid en macho-gedrag (zowel door mannen als vrouwen). Zal dit alles alleen maar door paranoia te verklaren zijn? De discussies waren zwammig (door het overtrokken taal-nivo) tot inhoudsloos (omdat de discussies volgens stellingen gevoerd moesten worden, die voortvloeiden uit

artikelen in de reader waarin ze allang waren uitgelegd en logies beargumenteerd, zo dat er nauwelijks nog iets aan toe gevoegd kon worden). Afwijkende ideeën werden uitgebannen. OP die manier kon

van de mooie gelegenheid om met zovelen bij elkaar te zijn en vanuit verschillende invalshoeken tot een analyse te komen geen gebruik gemaakt worden. Het werd angstvallig vermeden om over gewapende strijd te praten en voorstelln hoe een vermeend "revolutionair subjezt" (dat woord alleen al) als de "onderklasse" (tot wie de discussieleidersters zich zelf niet rekenden) dan bereikt zou kunnen worden bleven eveneens uit. Het valt me op dat de kritiek op het kongres tot nu toe vooral inhoudelijk is (voor de derde keer herkauwen wat al in de eerste reader staat en wat in de groepen en op het plenum gezegd werd) en er te weinig opmerkingen over de gang van zaken te lezen zijn Landelijke vergaderingen en discussies zijn noodzakelijk!!! Daarom is het ook noodzakelijk om tot een goede organisatie vorm te komen. Dit houdt ook in dat daarover gepraat moet worden wat mis is (was) en wat wel goed is gelopen. Er moet nog van alles veranderen als we echt een revolutie willen !!!
Groetjes van een anti-anti-anti impa...

GEEN FASCISTEN OP DE STRAAT

Geen herdenking door racisten.

Dinsdag 5 april om 20.00 uur hebben de Centrumdemokraten een herdenking gepland bij "het Koetsiertje" in Delft. Deze herdenking zal bestaan uit:
 -een toespraak van Janmaat
 -een kranstegging
 -5 minuten stilte
 In kafé "het Koetsiertje" zijn 5 jaar geleden 6 mensen doodgeschoten. Dat de dader van turkse afkomst was, is voor de Centrumdemokraten reden om een herdenking te houden. Dit, ook als antwoord op de jaarlijkse herdenking van de racistiese moord op Kerwin Duinmeijer. Met alle respect voor de doodgeschotten vinden we dat racisten zich niet mogen organiseren om in vergadering bijeen te komen, te demonstreren of herdenkingen te houden.
 Vrijheid van organisatie van Centrumdemokraten en andere racistiese groeperingen is een legitimering van racistiese politiek. Zolang deze groeperingen niet verboden zijn is direkt verzet het enige middel.
 Vandaar dat we iedereen oproepen, om deze herdenking te verhinderen. Verzamelen voor het station van Delft om 19.15 uur op 5 april.

Op 25 maart '88 is bekend geworden dat de burgermeester van Delft, van Walsum, deze herdenking heeft verboden. Dit op grond van te verwachten wanordelijkheden. De burgermeester verwacht dat hij de Centrumdemokraten niet kan beschermen tegen de mensen die vinden dat er aan deze herdenking een racisties kaartje hangt. van Walsum weet

dat deze herdenking voor veel mensen volstrekt onaanvaardbaar is.

Zoals ook in andere steden, o.a. Haarlem, is een verbod uitgesproken op grond van de verstoring van de openbare orde. Ook in Delft dus geen uitspraak op grond van racisme, terwijl de gemeente Delft een anti-diskriminatie beleid zegt te voeren. De Centrumdemokraten gaan, naar alle waarschijnlijkheid, bij de Raad van State in beroep. Wat de uitspraak ook zal zijn, wij komen op 5 april! Dit omdat racisme en fascisme niet te tolereren valt. Dit omdat vele groepen en personen zich bedreigd voelen/worden door de politiek van de Centrumdemokraten. De Centrumdemokraten zijn nog steeds niet verboden. Het parlement en de "politiek" hebben nog steeds niet hun nek uitgestoken als het gaat om het verbieden van een racistiese partij.

UITSPRAKEN VAN DE CENTRUM-DEMOKRATEN / CENTRUM PARTIJ

"Ieder jaar op 20 augustus wordt de moord op Kerwin Duinmeijer herdacht door (s)Links Nederland. Er wordt dan gedanst op de klanken van de jungletelegrafie tot het een lieve lust is. Zo wordt Kerwin herdacht, als slachtoffer van een moord met een racistisch karakter, terwijl de rechter juist had vastgesteld dat het niet racistisch was. Nog steeds geen herdenkingstenen in Delft en wel in Amsterdam. Wij vinden dat daar wat aan veranderen dient te worden. Het word tijd dat wij onze doden gaan herdenken."

Demonstratie tegen racisme, naar aanleiding van de moord op de 15-jarige Kerwin Duijnmeijer, Amsterdam, 27 augustus 1983. (Foto: Martijn de Jonge)

DINSDAG 5 APRIL '88 19.15 UUR
 VERZAMELEN VOOR STATION DELFT

SOKAKLAR DA FAŞİSTLERE YER YOK!

(FAŞİSTLER) İRKÇILAR KENDİLERİNİN KAT ETİKLERİ YURT SEVERLERİ ANAMAZLAR!
 5 NISAN 1988 SALI GÜNÜ AKŞAM SAAT 19.15 de DELFT İSTASYONU ÖNÜNDE TOPLANALIM VE SESİMİZİ YÜKSELTELİM FAŞİZME İRKÇİLİĞA VE RAŞİZME HAYIR!

non dare mano libera ai fascisti

VIETARE LE COMMEMORAZIONI DEI RAZZISTI.
 RIUNIRSI IL 5 APRILE ALLE ORE 19.15 DAVANTI ALLA STAZIONE DI DELFT.
 STOP AL RAZZISMO E AL FASCISMO.

لا فاشيون في الشوارع

لتجمع يوم الثلاثاء الموافق 5 أبريل (1988-4-5) الساعة 19:15 أمام محطة القطار في مدينة دلفت

وقفوا العنصرية والفاشية

لا لاحتفالات العنصريين

NINGUN FASCISTA EN LA CALLE

NO A LA COMEMORACION RACISTA.

MARTES 5 DE ABRIL 19.15 HORAS
 JUNTEMONOS DELANTE LA ESTACION DE DELFT.
 PAREMOS EL RACISMO Y EL FASCISMO.

De rechtstreekse aanleiding voor de herdenking bij het Koetsiertje!

"We hebben in Delft ook gezien waar een genaturaliseerde Turk met een misdadig verleden toe in staat is. De Centrumdemokraten vinden het waanzin dat Nederlanders als ongewapende frontsoldaat dienst moeten doen op het slagveld van de multiculturele samenleving." Uitspraak van Janmaat in een t.v.uitzending in '83 waarin hij een direkt verband legt tussen naturalisatie van buitenlanders en 'moord, verkrachting en terrorisme'. Op 18 augustus '87 vond de rechter deze uitspraak niet diskriminerend. Er was geen sprake van racisme omdat Janmaat het over buitenlanders in het algemeen had en niet over Turken. Hoezo niet diskriminerend?

5 APRIL 19.15 UUR

Deze herdenking mag niet doorgaan. Daarom hebben wij zoveel mogelijk organisaties en groeperingen in het land uitgenodigd te komen, met spandoeken en lawaai. De kracht van de tegenactie zit in de hoeveelheid mensen. Met velen krijgen racisme en fascisme geen kans.

Anti-fasciste(s/n) Delft

een roerige demonstratie

Afgelopen dinsdag was er een bezetting van het CDA kantoor in Den Haag door de jongerenbeweging van het FNV (zie de persverklaring hiernaast). 's Avonds hadden ze ook een demo georganiseerd die ruim bezocht was. De sfeer zat er goed in, ruim 5000 jongeren lieten op luidruchtige wijze zien dat ze het absoluut niet eens zijn met de bezuinigingsvoorstellen van dit kabinet. De demonstratie verliep eigenlijk heel rustig, totdat helemaal op het end door een groep van zo'n 400 mensen een kruispunt werd geblokkeerd. Reden voor de haagse kit om gelijk een paar blikken ME open te trekken en een arrestatieteam erop los te laten en puur willekeurig (op uiterlijk dus) mensen te arresteren. Op een volkomen overdreven manier werden mensen uit de demo geplukt en gearresteerd, terwijl er werkelijk niets maar dan ook niets ernstigs gebeurde. 5 mensen waren op het buitenhof al gepakt wegens "vernielingen aangericht op het binnenhof" en 6 zijn er gepakt na de blokkade van het kruispunt. Eén van hen is pas gepakt toen hij alweer lang en breed in de bus zat. Het begint er zo'n beetje op te lijken dat de haagse kit zich steeds beter voorbereid op demo's. Ook bij de anti-facisme demo in oktober was hun tactiek erop gericht "potentiele reischoppers" van te voren op te pakken, deze keer waren ze er erg snel bij om, zodra het misdreigde te lopen mensen te pakken. Ook is de norm verlaagd om mensen op te pakken, want op het binnenhof gebeurde zowieso niets wat riekt naar vernielingen en ook bij de blokkade was het rustig. Als dit politie optreden echt is verheven tot nieuw beleid, waar het dus wel op lijkt, heeft dat dus wel consequenties voor ons bij volgende demo's. Als de kit zo door blijft gaan, zullen ook wij ons antwoord klaar moeten hebben en dan denk ik dat we vooral de manier waarop vooral deze keer ongestraft het arrestatieteam tekeer kon gaan een volgende keer moeten zien te stoppen. Eén ding zeker: wees op je hoede!!!!

BEZET!!!!!!!!!!!!

Wij hebben vandaag het partijkantoor van het CDA bezet. Met deze bezetting maken wij onze woede over de bezuinigingen op jongeren duidelijk. Na de bezuinigingen op de sociale "zekerheid" verklaarde het kabinet dat er nu rust moest komen op het front van de sociale zekerheid, behalve als er grote rampen zouden gebeuren. Terwijl veel jongeren nog niet eens bekomen zijn van het feit dat de Rww voor 16 en 17 jarigen is afgeschaft, doet het kabinet nu nog veel meer en veel ingrijpendere voorstellen! En er is nu helemaal geen sprake van een grote financiële tegenvaller, het kabinet wil het beschikbare geld alleen anders verdelen: de rijken moeten minder belasting betalen en de mensen met het minste geld moeten nog minder verdienen. Met name jongeren moeten het in het nieuwe in de nieuwe bezuinigingsvoorstellen ontgelden, een aantal maatregelen zijn:

- het afschaffen van de Rww voor uitwonenden van 18,19 en 20 jaar
- het uitsmeren van het minimumjeugdloon van 23 naar 27 jaar, pas op je 27 ste ga je een volwassen loon verdienen.
- het verlagen van de uitkeringen voor 23 tot 27 jarigen van 1044 naar 902 gulden.
- het afschaffen van uitwonende beurzen voor mensen in het M.B.O. en het voortgezet onderwijs.
- het verlagen van de studiebeurzen.

Naast deze maatregelen zijn

er een aantal andere maatregelen die voor iedereen gelden: het invoeren van een derde wachtdag als je ziek bent, en het sneller terecht komen in de bijstand als je werkloos bent geworden. Het kabinet is van mening dat ze met deze maatregelen kansen biedt aan jongeren(?) Wij nemen aan dat de enige jongere die profijt heeft van de belasting verlaging Willem Alexander is. De rest van de jongeren in Nederland wordt helemaal geen kansen geboden. Het kabinet zegt zelf dat de verlenging van het minimum jeugdloon 10.000 van de 125.000 werklozen van 23 tot en met 26 aan een baan zal helpen. Die andere 115.000 moeten het voortaan dus met 900 gulden in de maand doen! Zo wordt iedereen onder de 27 bijna gedwongen om thuis te blijven wonen. Dit terwijl alle jongeren vanaf 18 per 1 januari van dit jaar meerderjarig zijn verklaard door de regering. Wij bezetten het partijburo van het CDA om deze partij nog eens aan te moedigen haar verzet tegen de plannen van het kabinet om te zetten in daden!!!!

Aktiegroep DE RUGGEGRAAT VAN BERT DE VRIES

Hallo Zwarte!

Bij het kraken van woningbouwvereniging-woningen worden de problemen steeds groter. Ze weigeren vaak stelselmatig te onderhandelen.

Dit verhaal is onze nieuwste confrontatie. Behalve directe actie is ook publiciteit over deze gore praktijken belangrijk. De discussie over wat je met die sociale WBV's moet doen moet maar eens gestart worden (voorzover die al niet bestond).

PS: Niet echt duidelijk in het stukje, maar een huurcontract was er natuurlijk helemaal niet.

kraakspreekuur Staatsliedenbuurt, De Wittenstraat 73, Amsterdam ma/di/do 20.00-0.00 uur

Een groep mensen was juist bij Patrimonium voor een poging tot onderhandelen op het tijdstip dat zij de deur openbraken. Toen bekend werd op het wijkkantoor dat dit 'gelukt' was begonnen zij wanhopig leden te bellen om hun die etage aan te smeren.

Nadat we terugkwamen in de buurt bemerkten we dat het slot verwisseld was en kwam de eerste gebel-de kandidaat voor de woning. Deze en de volgende kandidaten zagen ervan af nadat hun de situatie uitgelegd was. Tegelijkertijd situatie uitgelegd was. Tegelijkertijd werd de herkraak voorbereid, veel mensen werden benaderd en om zes uur afgesproken.

Ook om zes uur komen Van Leeuwen, Crep en drie engelse mensen naar het pand toe. Deze engelse mensen (pas vijf maanden lid van Patrimonium) zouden de

De gore nasmaak die de zogenaamde sociale verhuurders (WBV's) in de buurt achterlaten is alleen maar versterkt. Een woud van leugens. Bedreigingen en illegale praktijken. Een anonieme dagvaarding voor een éénkamerwoning die over twee jaar platgaat? Patrimonium draait er zijn hand niet voor om. De woensdagochtend-actie is door Patrimonium al eerder uitgehaald en speelt op dit moment in de Kinkerbuurt met woningbedrijf West. **ZIJN ZE HELEMAAL GEK GEWORDEN!**

staatsliedenbuurt

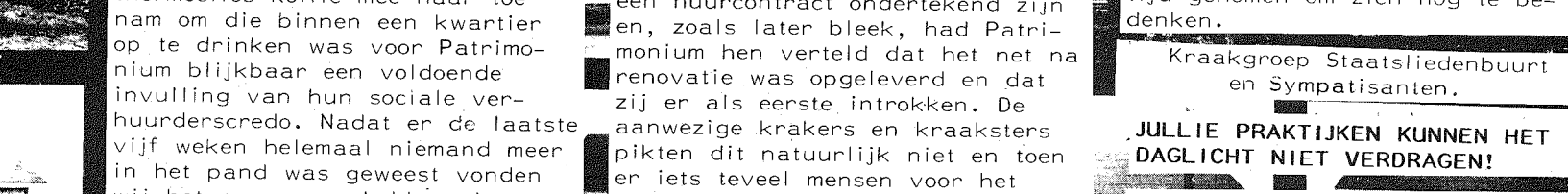
WBV's, WAT MOET JE ERMEE??

In de Staatsliedenbuurt is onlangs weer een etage van woningbouwvereniging Patrimonium gekraakt. Deze etage die meer dan een jaar niet bewoond is geweest bleef na een opknappbeurt in september 1987 weer leegstaan. De 1/2 bouwvakker die er sporadisch een thermosfles koffie mee naar toe nam om die binnen een kwartier op te drinken was voor Patrimonium blijkbaar een voldoende invulling van hun sociale verhuurderscredo. Nadat er de laatste vijf weken helemaal niemand meer in het pand was geweest vonden wij het genoeg en hebben de etage gekraakt voor echte bewoners. Mensen die naast hun thermoskan koffie ook hun bed, tafels en stoelen meenemen omdat zij een plek nodig hebben om te wonen.

De officiële reactie van Patrimonium was een brief waarin de bewoners bedreigd werden met een aangifte van huisvrede(?)breuk. Patrimonium had echter geen zin om te wachten op deze juridische procedure, want op woensdag 23 maart hebben zij de deur ingetrapt en er een ander slot opgezet terwijl de bewoners afwezig waren. Wat er verder gebeurd is die woensdag geeft de vuile werkwijze van Patrimonium goed aan, waarbij vooral Dick van Leeuwen en Rudi Crep van wijkkantoor West een belangrijke rol spelen.

nieuwe huurders zijn. Er zou al een huurcontract ondertekend zijn en, zoals later bleek, had Patrimonium hen verteld dat het net na renovatie was opgeleverd en dat zij er als eerste introkken. De aanwezige krakers en kraaksters pikten dit natuurlijk niet en toen er iets teveel mensen voor het pand stonden gingen Van Leeuwen en Crep ervandoor, terwijl ze hun engelse 'huurders' achterlieten in een voor hen totaal onverwachte situatie. Smerig en laf. We zijn toen gaan vergaderen terwijl de engelsen even het pand ingingen. Besloten werd dat de herkraak zoizo door zou gaan en dat we een andere leegstaande etage van Patrimonium voor de engelsen zouden kraken zodat zij niet de dupe zouden worden van het gore spel van Patrimonium, maar daar gewoon het hun aangeboden huurcontract konden krijgen. Cliffordstraat 34-1 werd voor de engelsen gekraakt en JM Kemperstraat 88-huis werd teruggekraakt voor onze bewoner. De engelsen waren door Patrimonium alleen als vulmateriaal misbruikt voor hun illegaal verkregen etage.

Om te laten zien dat dit soort praktijken niet gepikt worden zijn mensen langsgeweest bij wijkkantoor West om alle ramen dicht te verven en de gevel met pamfletten vol te plakken. Als ze slim zijn hebben ze onder het afkrabben tijd genomen om zich nog te bedenken.

Kraakgroep Staatsliedenbuurt en Sympatisanten.

JULLIE PRAKTIJKEN KUNNEN HET DAGLICHT NIET VERDRAGEN!

patrimonium bedreigt bewoners in hun woningen!
patrimonium maakt gebruik van anonieme dagvaardingen!
patrimonium probeert woningzoekenden tegen elkaar uit te spelen en als dat niet helpt trappen ze eigenhandig de deuren in!
deze gore praktijken zijn we gewend van malafide huisbazen!
patrimonium is er ook één!

WIJ PIKKEN DIT NIET!!

of patrimonium verandert of wij veranderen patrimonium !

JMK 88hs WORDT NIET ONTRUIMD
CLIFFORDSTRAAT 34-1 WORDT NIET ONTRUIMD
VD HOOPSTRAAT 58-2 WORDT NIET ONTRUIMD

TNO & STARWARS

Op 23 maart, precies 5 jaar na de lancering van "Starwars" door Reagan, heeft een delegatie uit diverse vredesgroepen op het hoofdkantoor van TNO, aan de Haagse Juliana van Stolberglaan, de eis gedeponerd dat TNO moet stoppen met z'n onderzoek voor Starwars. Dit, omdat Starwars het ruimte- en het ABM-verdrag aantast en een ernstig obstakel is voor verdere ontwapening.

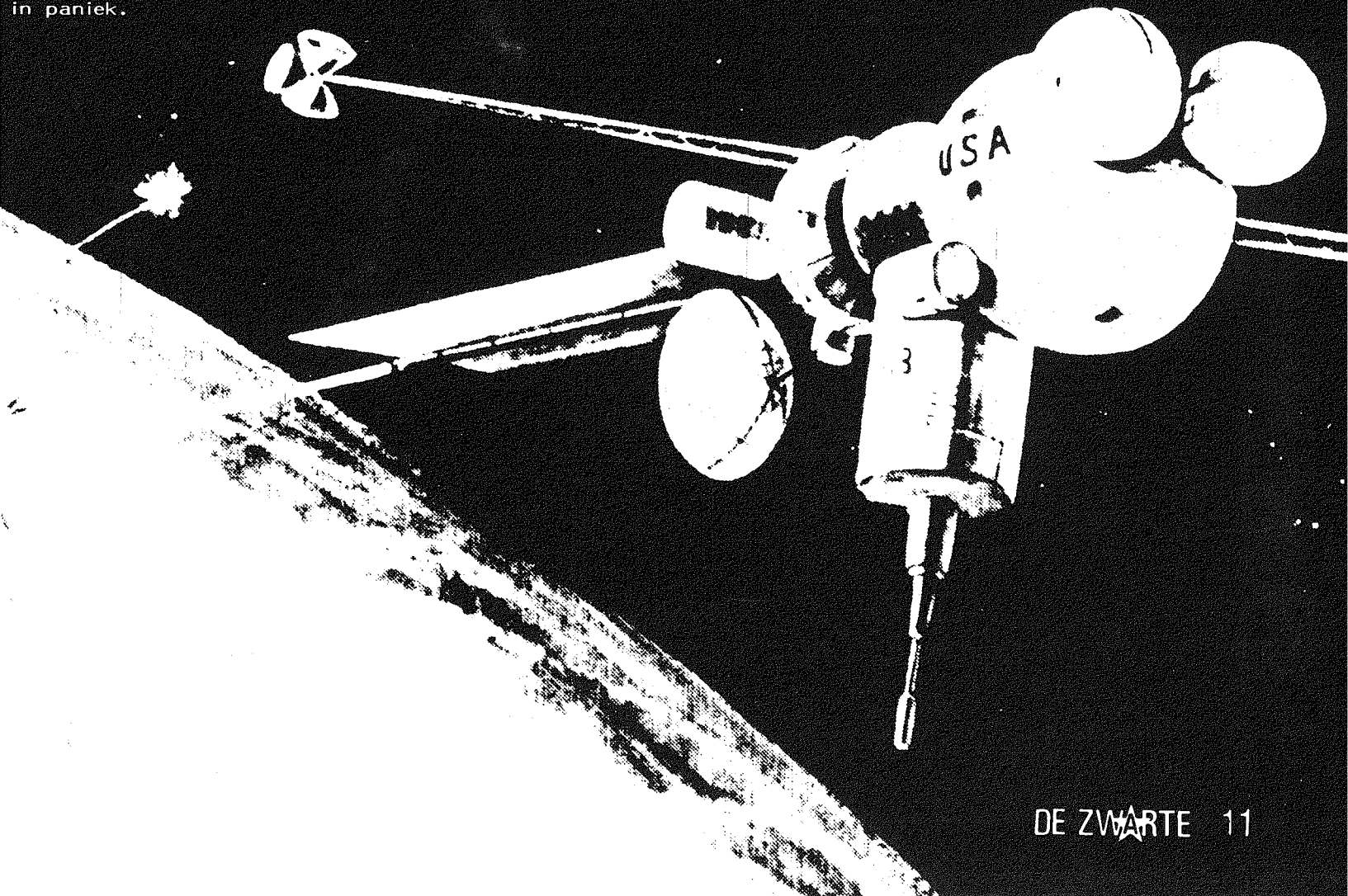
Het semi-overheidsinstituut TNO verricht voor f24 miljoen een in '91 eindigend onderzoek naar elektromagnetische lanceringen door middel van een railkanon. De plaats van het onderzoek is het Prins Mauritslaboratorium, dat deel uitmaakt van het TNO-komplex aan de Lange Kleiweg, Rijswijk. Aan het hek rondom dit door bloedhonden bewaakte terrein hangen waarschuwbordjes: geen toegang ingevolge de wet op staatsgeheimen.

Tot ver in het nabijgelegen Delft zijn al sinds een paar jaar harde knallen te horen, afkomstig van het TNO-terrein. Ten behoeve van omwonenden aan de zijde van de Vliet, gaat er een sirene-signaal aan elke knal vooraf. Soms laat een volgende knal een paar maanden op zich wachten. Andere keren zijn de tussenpozen kleiner. De omwonenden lijken er mee te hebben leren leven. De oorzaak van de knallen -het railkanon- kennen ze niet. Het hardst getroffen worden de schapen en de paarden in de aangrenzende weilanden. Die raken van elke knal in paniek.

Opdrachtgevers voor het onderzoek zijn het Nederlandse en ook het Amerikaanse ministerie van defensie (Afdeling Starwars). Zij steken respectievelijk f14 en f10 miljoen in het projekt. Het Pentagon wil railkanonnen in de ruimte plaatsen, tegen aanstormende Russische raketten. Door de bijdrage aan het onderzoek werkt ook de Nederlandse regering rechtstreeks mee aan Starwars. Dit is in scherpe tegenspraak met eerdere verklaringen. Vandaar ook het lachwekkende gekronkel van de regering. De raarste drogredenen worden opgevoerd. Zoals: Nederland was al bezig met het onderzoek en de deelname van de Amerikanen kwam pas in '87. Of: Van Eekelen of Van Houwelingen schermen met het nut van het onderzoek voor "onze" tankbestrijding en voor nieuwe vindingen waar de burgerkonsument van zal profiteren. Over dit laatste, de "civiele spin off", spreekt 'defensie' juichend. Het geeft overzichten van nieuwe materialen of van nieuwe procédés en zelfs is het onderzoek van belang voor "onze toekomstige energievoorziening"!!

Ook TNO -de bijna-monopolist op het gebied van staatsonderzoek ter oorlogsvoorbereiding- maakt reclame voor het onderzoek door de burgers lekker te maken met die zogenaamde spin-off. Lees daartoe de TNO-persverklaring, uitgebracht naar aanleiding van de komst van de delegatie uit de vredesbeweging. Minder leuk voor TNO is het, dat het "spin-off verhaal" al in een onbewaakt moment in '85 door (jawel!) TNO-direkteur Zigveld werd ontzenuwd. Hij verwachtte van deelname door TNO aan onderzoek ten behoeve van Starwars géén noemenswaardige civiele spin-off....

Maar alle toekomstige afvalhopen van eventuele spin-off ten spijt: het gaat in het Prins Mauritslab om militair onderzoek, ten dienste van Starwars en van andere oorlogsvoorbereiding.

POLITIEKE LIJFSTRAFFEN

Bij de kraakdagen in Utrecht, de aktie bij het politiebureau in Deventer tegen een uitzetting en tegen de vissers in Vlissingen is politiegeweld ingezet. Zomaar wat nieuws uit de afgelopen weken. Wij kijken er niet meer van op. Politiegeweld wordt binnen en buiten 'de links radikale beweging' als een 'normaal' verschijnsel gezien. Het wordt ingekalkuleerd bij de voorbereiding van een aktie en als er dan inderdaad geweld door de politie gebruikt wordt, dan worden er achteraf in het aktieverslag één of twee zinnen aan gewijd.

Wij vinden het jammer dat dit politiegeweld, lijfstraffen, systematies onderbelicht wordt, en als een nu eenmaal bij aktievoerers horend verschijnsel wordt gezien. Dat is één van de redenen van het verschijnen van de uitgave 'Politie(ke) lijfstraffen', waarin we geprobeerd hebben politiegeweld in de vorm van het toepassen van lijfstraffen systematies in kaart te brengen. Het gaat daarbij om lijfstraffen tegen links radikale bewegingen. Dat hebben we gedaan voor de periode van begin februari 1980 tot begin mei 1985, dus zeg maar van de Vondelstraat t/m de Pausrel. Dit aan de hand

van aktieverslagen in bladen als Bluf!, KRI en andere. We gebruiken bewust het woord 'lijfstraffen' i.p.v. het woord 'politiengeweld'. Het woord 'lijfstraffen' drukt uit wat er gebeurd als er tegen mensen politiegeweld wordt ingezet: ze worden lijfelijk afgestraft. Bovendien drukt 'lijfstraffen' uit dat politiegeweld wordt ingezet met de bedoeling om mensen te straffen.

Een systeem van lijfstraffen Er is in de genoemde periode sprake van 'een systeem van lijfstraffen', tegen mensen die betrokken zijn bij links radikale bewegingen. In totaal hebben we 168 akties geïnterviewd waartegen met lijfstraffen is opgetreden, d.w.z. gemiddeld ruim 2x per maand. Het gaat dus niet om 'incidenten' of 'ongelukjes', zoals veel mensen geloven en (in ieder geval) door de pers gesuggereerd wordt. Het gaat om het systematies afstraffen en afschrikken van iedereen die bij een aktie betrokken is, ongeacht de inhoud en vorm van de aktie. D.w.z. dat zowel tegen vreedzame demonstraties als bijv. tegen akties waarbij 'geweld' (vaak als verdediging) gebruikt is met lijfstraffen is

opgetreden.

Daarbij worden regelmatig toevallige voorbijgangersters in elkaar geslagen en uiteraard de aktievoerdersters die de politie te pakken kan krijgen. De hulpmiddelen die de politie heeft, zoals knuppels, gifgassen en honden, zijn vaak zo gebruikt dat daarmee de lijfstraf effectiever wordt. Bijv. door het 'vergassen' van mensen (in de Vogelstruis en bij Dodewaard), het slaan met de hardere achterkant van de knuppel of het inrijden op mensen met politieauto's. Ook 'illegale' middelen worden ingezet, zoals de traangasspuitbusjes in Dodewaard en de houten slagwapens bij de Grote Wetering. Door deze lijfstraffen hebben 108 mensen ernstige letsels zoals botbreuken, bewusteloosheid, hersenletsel, oogletsels, hersenschuddingen opgelopen. Hierbij zijn letsels als blauwe plekken, hoofdwonden, kneuzingen, builen en vergiftiging door traangas niet meegeteld.

Een opvallend punt in het politieoptreden in de periode 1980-1985 is de massale inzet van stillen bij akties. Officieel ingezet om arrestaties te verrichten, zijn stillen

niets anders (geweest) dan de stiekeme (dwz. onherkenbaar als politie voor pers en toeschouwers) uitvoerders van lijfstraffen. Ze zijn zonder uitzondering met grof geweld tekeer gegaan. Het optreden van stillen bij de anti-metrodemonstraties op 10 oktober 1980 is een voorproefje geweest voor de rest van de jaren.

Een ander opvallend punt is de veelvuldige broederlijke samenwerking tussen knokploegen en politie. Het optreden van Einstein-TV bij de ontruiming van de Luyk, het OSL in Dodewaard en de knokpartij bij de sexklub Yab Yum in Amsterdam zijn hiervan de bekendste voorbeelden, echter daarnaast zijn er nog tientallen minder bekende voorbeelden.

Massale inzet van ongecontroleerd politiegeweld

Met name in 1980 en '81 is er sprake van een grootschalig politieoptreden met een 'overkill' aan politie en materieel. Geen middel werd geschuwd: duizenden politieagenten en marechaussee's, tanks (Vondelstraat en Pierson), scherp-schutters (PH-kade), de BSB (Pierson), werden ingezet om panden te ontruimen en acties te beëindigen.

Eén van de oorzaken hiervan was de schok bij de overheid toen op 29-2-1980 krakersters bij de Vondelstraat een aantal peletons ME op de vlucht joegen. Ook de acties rond de kroning op 30-4-1980 hebben tot deze grootschalige optredens geleid. Tegen de sterke beweging werden grootschalig geweld en grootschalige (militaire) middelen ingezet om koste wat het kost een herhaling van dergelijke gebeurtenissen te voorkomen.

De overheid heeft het gebruik van lijfstraffen als beleidsmogelijkheid 'nodig' om conflicten in de samenleving in haar voordeel te beslechten en de machtsverhoudingen in stand te houden. Een voorwaarde daarvoor is dat de politie alle ruimte krijgt om lijfstraffen naar eigen goeddunken of naar opdrachten van hogerop toe te passen. Op het gebied van de handhaving van de openbare orde is er dan ook geen enkele controle op het politieoptreden, noch vooraf (in het vastleggen van de bevoegdheden), noch achteraf (klachtenregelingen). Een verantwoordelijke minister verwoorde dat zo: Konkrete voorschriften die de politie teveel binden zijn uit het oogpunt van het verrichten van de politietak niet aanvaardbaar.

De controle op het politieoptreden achteraf is een lachertje, omdat de klacht ingediend moet worden en onderzocht wordt door degene over wie je klaagt, de politie dus.

Het (geheime) politieke beleid achter lijfstraffen

Naast een onderzoek naar de praktijk en de controle op het (grootschalige) politieoptreden tegen links radicale bewegingen hebben we openbare verslagen van het overheidsbeleid bij grootschalige politieoptredens doorgenomen. Grootschalig politieoptreden vond oa. plaats bij de ontruiming van de panden aan de Prins Hendrikkade op 19 augustus 1980, bij het slechten van de barrikades aan de Piersonstraat in Nijmegen op 23 februari 1981 en bij de blokkade-acties rond de kerncentrale in Dodewaard in september 1981.

In de verslagen over deze optredens staat niet letterlijk dat de politie de opdracht heeft om tegen mensen lijfstraffen te gebruiken. Echter als je de verslagen leest, interpreteert en naast de praktijk van het politieoptreden legt, dan wordt duidelijk dat plaatselijke, provinciale en landelijke overheden van te voren lijfstraffen als één van de mogelijke onderdelen van het politieoptreden gepland hebben.

Het plannen van het overheids-geweld gebeurde min of meer onafhankelijk van de vorm van de acties waartegen de overheid politiegeweld wilde inzetten. Een duidelijk voorbeeld hiervan is het verschil in politieoptreden tegen de blokkade acties rond Dodewaard in oktober '80 en september '81. In '80 was depolitie als een laatste verdedigingslinie achter de prikkeldraadversperringen opgesteld. Het jaar daarop stonden ze voor het prikkeldraad als een soort eerste aanvalslinie. Zelfs tweede kamerleden is dat verschil opgevallen en na kamer-vragen gaf de minister toe dat er in '81 een andere tactiek is gevoerd als in '80. Hoe de tactiek er precies uitzag, wilde de minister niet vertellen, want "openbaarmaking van het scenario voor het politieoptreden in Dodewaard zou onzes inziens het uitstippelen van een beleid met betrekking tot soortgelijke omstandigheden als waarvan in Dodewaard sprake was in de toekomst ernstig kunnen bemoeilijken". Zelfs tweede kamerleden kregen de tactiek niet te horen. De tactiek van het politieoptreden bij de kerncentrale in Dodewaard in september '81 is besproken in een vergadering van de ministers van

binnenlandse zaken, justitie, sociale zaken en werkgelegenheid economische zaken, volksgezondheid en milieuhygiëne, de kommissaris van de koningin in Gelderland, de burgemeester van Dodewaard, de procureur-generaal van het gerechtshof in Arnhem, de distriktskomman-

dant van het korps rijkspolitie van het distrikt Nijmegen, de hoofdofficier van justitie en de distriktskommandant van de rijkspolitie te water. Het verslag van deze vergadering is geheim, ook voor de leden van de Tweede Kamer, evenals andere verslagen waarin over politiegeweld (lijfstraffen) wordt gesproken, zoals de verslagen van het driehoeksoverleg, de verslagen van de peletonskommandanten van de ME en de ambtsberichten van de procureur-generaal. Alleen de ambtsberichten van de burgemeester van Dodewaard waren "ter vertrouwelijke kennisneming aan de leden van de Tweede Kamer op de griffie neergelegd."

De minister wilde de in Dodewaard gevolgde tactiek niet vertellen. Maar de mensen die aan de acties hebben meegedaan, hebben de gevolgen aan het lijf gevoeld. Ze werden in een fuik gelokt en vervolgens massaal 'verrast', in elkaar geslagen, prikkeldraadversperringen ingedreven en door een samenwerkingsverband van de politie met een door het OSL georganiseerde knokploeg weggejaagd.

Lijfstraffen zijn gepland

Binnen de anti-kernenergiebeweging zijn heftige discussies geweest over de relatie tussen politiegeweld en het gebruik van geweld door aktievoerders. Volgens sommigen zou het geweld van aktievoerders geweld door de politie uitlokken. Uit de praktijk van het politiegeweld en uit het feit dat lijfstraffen als een onderdeel van het overheidsbeleid worden gepland, blijkt dat je niet zomaar kunt zeggen dat politiegeweld wordt uitgelokt. Ook als je je geweldloos opstelt, of als je met je lichaam blokkeert ipv. dat je barrikades opwerpt, kun je rekenen op een lijfstraf.

Het is volgens ons belangrijk om deze ervaring met politiegeweld te erkennen. Want deze ervaring met politiegeweld werkt o.a. door in de keuze die mensen maken om met dit politiegeweld, lijfstraffen, om te gaan. Sommigen haken af, anderen kiezen voor 'hit and run'-acties en weer anderen ontwikkelen een 'helmen en stokken cultuur'.

De ervaring met politiegeweld en de vraag hoe we met lijfstraffen om kunnen gaan zou weer bespreekbaar moeten worden zonder in een wel of geen geweld-diskussie te verzanden waarin beweerd wordt dat politiegeweld wordt uitgelokt doordat er een steen wordt gooid of omdat iemand een helm draagt. Want politiegeweld is één van de bewuste pogingen van de overheid om verzet van mensen te breken en ze in hun/haar schulp te laten terugkruipen.

Veranderingen in de organisatie van het systeem van lijfstraffen

De overheid bespreekt zelf ook de ervaringen met politiegegeweld. Met name de nederlaag bij de Vondelstraat, eind februari 1980, en de gebeurtenissen op 30 april 1980 in Amsterdam, waren zeer frustrerend voor de politie en de politieke machthebbers. Er zijn daarna verschillende konferenties geweest en rapporten verschenen waarin de organisatie en de uitrusting van de politie onder de loep werden genomen. Deze herbezinning van de overheid heeft geleid tot nieuwe organisatie- en overlegstructuren, nieuwe bescherming (overgenomen van de ijshockeys), nieuwe wapenstukken en nieuwe politie-eenheden. Er zijn aanhoudingseenheden gevormd en vijf teams die leiding kunnen geven aan grootschalig politieoptreden. Als deze teams bijstand verlenen brengen ze o.a. hun eigen kantoren mee in de vorm van mobiele containers.

Dit soort veranderingen in de organisatie van de politie zijn niet uniek voor de jaren tachtig. Uit de geschiedenis van het politieapparaat vanaf 1848, blijkt dat de organisatie van de politie verschillende keren is aangepast om het linkse politieke verzet beter te kunnen aanpakken. Dat gebeurde op momenten dat het linkse verzet zich sterk ontwikkelde en een maatschappelijke kracht vormde of op momenten dat de politieke machthebbers bang waren dat het linkse verzet sterk zou worden. Die momenten waren o.a. rond 1890 toen de Sociaal Democratische Bond zeer actief was, rond 1918 en bij het begin van de Koude Oorlog.

De aanpassingen bestonden uit verschillende aspecten. Zo werd steeds meer politie en Marechaussee over het hele land verspreid om onmiddellijk te kunnen ingrijpen waar stakingen of andere vormen van verzet uitbraken. Daarnaast werden verschillende politiediensten opgezet om te spioneren en informatie te verzamelen over het linkse verzet. Rond 1900 was de rijksrecherche belast met dit wroetwerk. Deze taak werd in 1919 overgenomen door de Centrale Inlichtingen Dienst en in 1949 werd de BVD voor dit werk opgericht.

Speciaal voor het met lijfstraffen onderdrukken van (links) verzet werden de hulptroepen (1848), de burgerwachten (1848), het korps politietroepen (1919) en de bijzondere vrijwillige landstorm (1919) opgericht. Het neerslaan van het (links) verzet is nu een taak van het leger, de Marechaussee en de Mobiele

Eenheden (opgezet in 1953).

De repressie die we in deze tijd meemaken, is dus niet uniek. Steeds reageren de politieke machthebbers op bewegingen van mensen die zich in hun ogen te sterk ontwikkelen, met repressie. Repressie is echter niet steeds hetzelfde. Het verandert van vorm en gaat in golfbewegingen op en neer. Zodra een beweging sterker wordt, blijkt de repressie te veranderen van vorm en wordt heviger. Daarna breken periodes aan waarin de vorm gehandhaafd blijft maar de hevigheid afneemt. We zijn het dan ook niet eens met mensen die over repressie zeggen dat het steeds erger en erger wordt.

Verzet tegen het systeem van lijfstraffen

Als je zo alles op een rijtje zet, dan lijkt het inderdaad logies om te zeggen dat politiegeweld een 'normaal' verschijnsel is wat nou eenmaal bij aktievoeren hoort. Daarmee zou het aankarten van dit geweld (lijfstraffen) geen enkele zin hebben, omdat de overheid er keer op keer voor kiest om lijfstraffen te gebruiken; het hele politieapparaat is er immers op ingericht om de machtsverhoudingen met geweld in stand te houden.

De leus "uw rechtstaat is de onze niet" is dan ook tav. politieoptreden op zijn plaats, aangezien de rechten van aktievoerders keer op keer met voeten worden getreden door de politie. Echter ook al is de leus waar, dan vinden wij niet dat dat wil zeggen dat je geen aandacht aan de ontwikkelingen in de rechtstaat moet besteden. Immers de rechtstaat 'garandeert' je een aantal minimale rechten als je in handen van de politie valt. Dat zijn geen rechten die je zomaar krijgt, je moet ze keer op keer bevechten. De overheid probeert die rechten te negeren, waarna de eenmaal gegroeide praktijk wordt vastgelegd in regels; de rechtstaat is in beweging. Elke aanval van de staat op de minimale rechten zou je dan ook niet moeten negeren. Je kunt de staat en haar apparaten erop aanspreken dat ze zich op zijn minst aan hun eigen regels moeten houden. Daarmee spreek je ze aan in hun eigen termen (ideologie) en dat is iets wat ze, als de druk maar sterk genoeg is, niet zomaar kunnen negeren. Daarvoor is dan wel een sterke tegendruk nodig, want zo gauw ze niet meer op hun vingers gekeken worden, dan vallen er doden. De druk voor een onafhankelijk onderzoek naar de dood van Hans Kok en Hmidou Tahkrija heeft toch, zij het zeer moeizaam een aantal feiten boven tafel gebracht. Struktureel is daarmee

niets veranderd: nog steeds vallen er doden in politiecellen en huizen van bewaring. Struktureel zal er ook tav. het toepassen van lijfstraffen niets veranderen; de overheid heeft het gebruik van geweld nodig als beleids optie, maar daarmee hoeven we de bestaande situatie nog niet te pikken. Verzet daartegen blijft belangrijk; politiegeweld is niet 'normaal'. Verzet is ook mogelijk zonder daarmee terecht te komen in een positie waarin wij de rechtstaat verdedigen. In deze zin vinden wij dat er te weinig aandacht is (geweest) voor politiegeweld.

Bij sommige akties in het verleden (bijv. Dodewaard en de Pierson) is er achteraf een organisatie ontstaan, die geprobeerd heeft het politiegegeweld naar buiten te brengen en aan te kaarten. Het zou goed zijn vooraf bij akties hiervoor een organisatie op te zetten. Bij het voorbereiden van akties zou er bijv. naast een persgroep en een arrestantengroep ook een groep opgezet kunnen worden die het politiegeweld inventariseert en naar buiten brengt. Op deze manier kan het politiegeweld een plaats krijgen in aktieverlagen en evaluaties van akties. Verder zou je bij akties kunnen zorgen voor fototoestellen en/of videokameraas om politiegeweld te registreren. De aanwezigheid van fotografen/s en film(st)ers kan soms ook nog wel eens preventief werken. We denken niet dat je met deze voorstellen politiegeweld structureel kunt aanpakken. Maar het naar buiten brengen van de ernst van politiegeweld kan een stap zijn in het minder vanzelfsprekend maken van politiegeweld, zowel in als buiten de aktiewereld.

POLITIE(KE)E LIJFSTRAFFEN

heet het boek waarin je verder kan lezen over dit onderwerp. O.a.:

- linksradikale akties en de lijfstraffen daartegen zijn chronologies op een rij gezet gedurende de periode '80-'88
- bekeken zijn de middelen die zijn gebruikt, door wie en waar lijfstraffen zijn toegepast en welk letsel er is veroorzaakt.
- aandacht wordt besteed aan sociaal-psychologische factoren bij politieagenten, aan het politieke beleid en aan de (ontbrekende) controle over het politieapparaat.
- ontwikkeling van het politieapparaat vanaf 1848 tot 1980

De uitgave is te bestellen door f13,- (=inklusief f4,50-porto) over te maken op giro 5782619 tnv.: De Kraaiepoet, Nijmegen, o.v.v.: Lijfstraffen. O.a. verkrijgbaar in de linkse boekhandel (Den Haag-Roode Ho

POST NICARAGUA

18 maart Matagalpa.

Hier, in Nederland, stond zaterdag 26 maart in de kranten dat de V.S. begonnen waren met het terugtrekken van soldaten (wapens ook?) uit Honduras. Het onderstaande stuk is geschreven door een nederlandse jongen die op een coöperatie werkt, buiten de (voormalige?) contra-gebieden.

18 maart Coöperation La Verona

GVD, wat hangt er nu weer boven Nica? Ik probeer effe wat op een rijtje te zetten.

In januari zijn de sandinisten een stevig offensief tegen de contra's begonnen. Door het ontbreken van financiële steun zijn de contra's veel zwakker geworden. Vanaf begin maart zijn de sandinisten bezig een streek in de buurt van de hondurese grens te ontdoen van contra-kampen. 15 Maart ontving de minister van Gezondheid 20.000 dollar voor een ziekenhuis dat in een verlaten streek bij de nicaraguaanse grens ligt. Hij begreep het nog niet. De volgende dag ontstond er een hevige strijd waarbij veel contra's Honduras ingegaagd werden. Er vielen zowel bij de contra's als bij de sandinisten, ongeveer 90 doden en vele gewonden. Er zullen wel wat sandinistische kogels de grens zijn gepasseerd, niet voor de eerste keer. Maar dit keer maakte de V.S. er gebruik van door te brullen dat hun hulp gevraagd was door Honduras dat bang zou zijn voor een nicaraguaanse invasie. Niet snel daarna kwam er een

officiële verklaring van Honduras dat ze inderdaad om hulp hadden gevraagd. Dus 3200 Amerikaanse soldaten van de 82ste speciale invasie divisie (bekend van o.a. Libanon en Granada) hop! samen met het nodige wapenarsenaal op het vliegtuig naar Honduras, waar ze 17 maart aankwamen. 26 Oorlogsvliegtuigen stonden al paraat, een complete invasie-dreiging. Hier in Nica werd als een gek gemobiliseerd. Tegen de avond cirkelden er al een paar vliegtuigen boven de nicaraguaanse havenstad Corindo die door afweergeschut op afstand werden gehouden. En om 19.00 werd er een bombardement uitgevoerd op het grensstadje Bocay, verder bleef het rustig, maar de dreiging bleef. Op de coöperatie zijn er vandaag 7 jongens gerecruteerd. Alle geweren die hier zijn worden nagekeken. Mocht het toch tot een militaire confrontatie komen dan zullen alle reservisten ook gaan, zodat de vrouwen met kinderen, de oudere mensen en de internationalisten (zoals ik dus) onbeschermd achterblijven. En dan? Maar zover is het nog niet. Iedereen werkt enthousiast verder aan de verbetering van de coöperativa, de wachten draaien 's nachts gewoon door, de boel wordt niet opgegeven.

¡Aquí no se rinde nadie!

(hier geeft niemand zich over)

De volgende persverklaring is opgesteld tijdens een vrouwenvergadering in Matagalpa en opgestuurd door één van de internationalistes die ook op de coöperatie werkt.

Por una paz digna -

Aquí no se rinde nadie

Wij zijn vrouwen uit Denemarken, Argentinië, Duitsland, België, Costa Rica, Canada, de VS, Spanje, Euskadi, Ecuador, Holland, Zweden, Zwitserland, El Salvador, Venezuela en Mexico, wij werken in het oorlogsgebied.

Wij klagen de regering van de VS aan en veroordelen nadrukkelijk de recente noordamerikaanse agressie tegen het nicaraguaanse volk. Wij alarmeren de Internationale gemeenschap en de vrouwen in het bijzonder voor het gevaar van een invasie, waarvan de eerste slachtoffers, zoals dat ook al nu het geval is, kinderen, bejaarden en vrouwen zullen zijn.

Wij roepen de volken van de wereld op, de vredesbewegingen en solidariteitsgroepen, om zich actief uit te spreken tegen imperialistisch terrorisme. Het imperialistisch terrorisme dat er weer op uit is de diepe wens naar vrede van de Centraal Amerikaanse volken die o.a. tot uitdrukking komt in de vredesakkoorden Esquipules II en III te verhinderen.

Redamas el derecho a la vida, para seguir construyendo una paz digna.

We komen op voor het recht op leven en om door te kunnen gaan met bouwen aan een waardige vrede.

Mujeres Internationalistas de la Region VI

auw ! evaluatie

Lieve mensen .

Hierbij een beetje laat het verslag van de werklozenaktieweek die gehouden werd van 23 tem. 26 februari ongstleden.

Reden voor vertraging is het feit dat werklozen ook wel 's vakantie willen en ook omdat Bluf(!) Onderstaand artikel op zeer onbeschofte en niet afgesproken wijze "ingekort" heeft. Een teleurstelling, na de toch niet al te slechte ervaring die we met ze hadden wat betreft de aankondigingsartikelen.

VERSLAG WERKLOZEN AKTIEWEEK

In Utrecht is van 23 tem. 26 februari een werklozen aktieweek gehouden. Aanleiding tot het organiseren van dit gebeuren was de sollicitatieplicht weigering van w.. en de algemeen verslechterende positie van uitkeringsgerechtigden.

Dinsdag (23-2) bereikte ons het bericht dat de ministerraad akkoord is gegaan met het plan van De Graaf om de uitkeringen van jongeren tot 21 jr. te halveren. Dit riep erg veel woede op en was ook de reden waarom we hier nogal de nadruk op gelegd hebben ipv. de sollicitatieplicht.

Door de aktieweek zijn we met een groep die wisselde van 10 tot 30 mensen bijelkaar geweest. Groot genoeg om akties te doen, klein genoeg om echt goed samen te werken, zodat iedereen inbreng had en niet alleen mee hoefde te hobbelen in de plannetjes van anderen.

Toch waren we wel teleurgesteld over de opkomst omdat het een item is wat zoveel mensen persoonlijk aangaat en er best wel veel aan voorpubliciteit is gedaan.

Er zijn zeker fouten gemaakt in de voorbereiding die daar gedeeltelijk de oorzaak van zijn, (daar komen we later op terug) maar aan de andere kant bleek de aktieopzet best te "werken": Kom naar Utrecht en neem creativiteit en strijdbaarheid mee, dan zien we wel.....

wel dan nu, een verslag...

21 feb. AKTIEVERGADERING.

Er waren maar weinig mensen op tijd gekomen. 1 uur was duidelijk te vroeg gegrepen voor werklozen.

Om 2 uur waren er dan toch +-15 mensen. De meningen zijn duidelijk verdeeld over het nut van deze bijeenkomst. Sommigen waren er heel geïnspireerd van geworden, anderen hadden een klote gevoel omdat er eigenlijk niks concreets uitgekomen is. Er is gepraat over een vervolg en dat werd ook nuttig gevonden maar plaats en datum zijn nog niet geprikt. Dit zou aan een "spontaan initiatief" overgelaten worden.

In ieder geval zouden er bij zo'n eventueel vervolg meer mensen en groepen persoonlijk benaderd moeten worden. Het hele land afbellen enzo.

De vergadering heeft in ieder geval een paar enthousiaste mensen voor de aktieweek opgeleverd en een paar flitsende ideeën.

23 feb. WELKOM.

Een klote dag. Veel stress en "last-minut organisation". Alles ging mis en de opkomst leek nihil te worden. Mensen uit Utrecht leken totaal niet betrokken maar waren in feite hardstikke druk om het "aktiehotel" in orde te krijgen, wat niet iedereen in de gaten had. Een dag van misverstanden die later wel weer bijgelegd zijn.

24 feb. DE EERSTE DAG.

Waren er toch nog +- 25 mensen voor de eerste aktie. Na een enigszins chaoties verlopen vergadering togen we op naar het walgeijk luxe winkelcentrum "LA VIE" (bijkorf, societie shop) waar 2 van ons gingen strieken. Er is daar nl. een fontein waar mensen geld in gooien om een wens te kunnen doen. Dat geld moesten we te pakken zien te krijgen. Dat is gelukt.

Ook zijn er pamfletten uitgedeeld. De winkeliers reageerden agressief, het publiek sensatiegeil. Het zag er zwart van de verbijsterde mensen. De naaktlopers zijn opgepakt wegens 'verstoring van de openbare orde' en later op de avond weer losgelaten. Een jongen die door bewakingsdiensten van de roltrap is gedonderd heeft een klacht ingediend. De hele verdere aktiedagen hebben bewakingsdiensten de ingang van "LA VIE" bewaakt. Klaar om de eerste de beste punker eruit te rammen. Hoezo paranoia? 'savonds was het heel gezellig in het "aktiehotel".

25 feb. DE TWEDE DAG.

'sochtends vroeg een aktie die de pers niet gehaald heeft: 2 jongeren van 17 blokkeerden met een ketting de sociale dienst omdat de halveringsmaatregel voor hen een regelrechte ramp gaat worden.

De portiers reageerden zwaar agressief door aan de deur te gaan rukken waar zij aan vast zaten. Toen werden er ook nog 2 niet erg solidaire uitkeringsgerechtigden agressief en begonnen laf in te beuken op de vastgeketedende mensen. Zij zijn niet goed genoeg verdedigd door de andere 8 aktievoerdersters. We hadden niet gerekend op dit geweld en dus ook niet afgesproken dat we er als blok tegenin zouden gaan. Uiteindelijk brak de slechte ketting door het geruk aan de deur en

taaiden we af om elkaar te troosten en te kijken waar we fout in zijn gegaan.

Die middag een beter georganiseerde aktie: PICKNICK BIJ ALBERT HEYN IS. REUZE FIJN.

8 mensen gingen picknicken. Al die lekkere dingen waar we normaal op moeten bezuinigen. 5 anderen deelden pamfletten uit.

Na 1 kwartier begon de bedrijfssmeris agressief te doen en wilden we aftaaien. Dat lukte niet meer omdat de deur dicht zat en de opgetrommelde smeris ons tegenhield ook nog. Tijdens het wachten op onze arrestatie, in de supermarkt nog, hebben we leuzen geschreeuwd en ingehaakt.

Fantasties om met een groep zo samen te zijn en niet alleen je standpunt uit te schreeuwen maar ook uitgevoerd te hebben.

We hebben 6 uur vastgezeten op verdenking van "diefstal in vereniging". De smeris heeft 3 namen kunnen achterhalen. De rest zwæg als het graf.

Toen we weer allemaal in elkaars armen lagen was het weer heel gezellig.

26 feb. DE DERDE DAG.

Er is geslapen door 2 mensen voor de sociale dienst. Ook een aktie die de pers niet gehaald heeft maar het was wel lachen. De smeris had er geen bezwaar tegen maar reed wel een paar keer langs om te kijken of er geen leuzen geschilderd werden. (Dat was de vorige nacht al gebeurt)

S.D. ambtenaren keken de hele ochtend uit het raam. Zeker nooit mensen in bed zien liggen.

En toen was er DEMO met 30 mensen en +- 15 smerissen die duidelijk opgefokt waren en zaten te popelen om in te grijpen. Die kans hebben we ze niet gegeven omdat we niet met die massa waren die nodig is voor een rel. Na wat rondjes door de winkelstraten gedemonstreerd te hebben onder de leuzen:

ALLES IS VAN IEDEREEN

LAAT DE RIJKEN DE KRISIS BETALEN
WANT BIJ ONS VALT NIETS MEER TE HALEN

ZORG VOOR JEZELF, DE RIJKEN DOEN HET OOK

(die fanatiek geschreeuwd werden in openbare gebouwen enzo) hebben we bij de sociale dienst nog een standbeeld gemaakt kunstwerk gemaakt onder het motto: MONUMENT VOOR DE ONBEKENDE WERKLOZE.

De sociale dienst heeft dit "in dank aanvaard". Het monument is echter inmiddels gesloopt door onbekenden. Na deze ludieke happening was er warme hap en feest in het AKU.

De manifestatie is in het water gevallen omdat er zich geen standhoudersters hadden aangemeld.

Moe maar over het algemeen voldaan ging de helaas wat kleine groep uit elkaar. Met wilde plannen om de werklozenstraten en het georganiseerd proletarisch winkel in hen eigen omgeving verder te brengen

LEVE DE ANARCHIE!!!!!!!

Persgroep.

De akties zijn over het algemeen redelijk in de burgerlijke pers gekomen. Dit is te danken aan het feit dat iemand zich er intensief mee bezig gehouden heeft journalisten achter de vodden te zitten.

Ook om te beginnen met een naakte aktie zal een goede gok geweest zijn.

20 jaar geleden was dit misschien afgezaagd maar nu duidelijk niet meer. Het publiek kickt er weer op en wij ook. Toch zijn een paar artikeltjes op pagina 7 en 9 enzo niet de grootste winst van de aktie. Met name het direkte kontakt, dat je aan het publiek laat zien waar je mee bezig bent n.l. het gewoon doen waar je zin in hebt (hard en/of ludiek) zal dan toch de kracht zijn die je met een kleine groep uit kan stralen. We voeren de akties voor onszelf maar dat neemt helemaal niet weg dat ze geen wervende kracht (voor de beweging ofzo) zouden hebben, integendeel!

kritiek en fouten.

De aktieweek is door erg weinig mensen voorbereid geweest. Met name w. heeft erg veel alleen gedaan wat zowel een punt van verdienste als een punt van kritiek kan zijn. Veel dingen hadden gewoon beter gekunt zoals het nemen van meer voorbereidingstijd en het organiseren van een stedelijke vergadering zodat het betrekkelijk kleine clubje van AUW er niet zo geïsoleerd mee bezig zou zijn geweest.

Ook in de teksten die niet goed doorgepraat zijn geweest - zoals ook deze weer - zijn dingen niet zo perfect naar voren gekomen. We hebben bijvoorbeeld kritiek gehad omdat er geschreven is over "een basisinkomen van tenminste het huidige minimum van 1045,-". Dat is mensen die al langer knokken voor "500 pick erbij" in het verkeerde koolgat

Ik doe gek
op zijn bevel.

Hij
is de geleerde.

Hij is
het oordeel
van mijn daden.

Hij weet
hoe goed
het voor mij is
om gek te zijn

Hij weet
wie ik ben.

Aan zijn verstand
ontleen ik
mijn wangedrag.

Hij
is van wit
en hij denkt blauw.

Ik leef
uit de hand
van een geleerde.

Op 23 maart j.l. sprak de commissie van volksgezondheid met de direktie van het Delta-ziekenhuis in Poortugaal over de toepassing van de Electro-Shock. Tegelijkertijd bezetten ongeveer 40 mensen het direktiegebouw van Delta. Het aanwezige personeel bleek niet bijzonder verrast te zijn: niet alleen was het gebouw al eerder bezet geweest door iegen personeel, maar men was op de één of andere manier al geïnformeerd over een op stapel staande actie. De direktie van Delta verklaarde aan Radio Rijnmond 's ochtends het vermoeden te hebben gekregen dat er iets plaats zou vinden en had daarop het ziekenhuis gebeld met het verzoek zijn kamer op te ruimen. Hij had klaarblijkelijk wel wat te verbergen. Hij verklaarde verder nog de electroshock een sprong in het duister te vinden, maar dat hetzelfde gezegd kan worden bij gebruik van medicamenten. Het is dus duidelijk dat deze psychiater er niets van snapt en dat voorkomen moet worden dat hij gevaarlijke spelletjes met zijn patiënten gaat spelen. De bezettersters beschouwde hij als patiënten: geëmotioneerde uitingen als onderdeel van het proces om de electroshock weer bespreekbaar te maken.

De bestitting verliep voorspoedig. Na wat getreuzel van enkele personeelsleden om een vrije dag te nemen, konden de Geen-Shock-vlaggen aan de vlaggemasten geheven worden. De noodklok werd geluid en het werd verder wachten op de ontwikkelingen vanuit de commissievergadering. Daar gelukte het enkele mensen een persverklaring volledig voor te lezen waarna de vergadering onmiddellijk geschorst werd. Bij de daaropvolgende telefonische onderhandelingen bleek de direktie van Delta te weigeren met de bezettersters te praten in Delta. Wel wou hij elders met een delegatie praten. Deze patstelling werd in opdracht van Delta door de politie geslecht. De politie had wel weer zin in een konfrontatie door compleet met fotograaf, honden en stillen te verschijnen. Nadat de politie de deuren had vernield konden zij de bezettersters bereiken, die daarop gedwongen het pand verlieten.

Hierbij afgedrukt enkele persverklaringen.

gechoten. Terecht ook wel.
Of het hanteren van de kreet "Werkelozen aktieweek". Somigen zien zichzelf liever als "baanlozen". Enzovoorts. Maar al met al kunnen we op de aktieweek terugkijken als een geslaagde happening die zeker een vervolg moet krijgen.

AUW Anarchisten in Utrecht Werkzaam,
Aktieweek Utrechtse Werklozen
Postbus 411 - 030 888766

Vandaag, 23 Maart 1988, hebben 40 aktievoerders het direktiegebouw van het Deltaziekenhuis te Poortugaal voor onbepaalde tijd bezet.

De aktievoerders eisen van de direktie dat de direktie de plannen die zij hebben om de elektroshock 'mishandeling' opnieuw in het ziekenhuis in te voeren alsnog intrekt.

Elektroshock 'mishandeling' is een 'therapie' die in de jaren zestig en zeventig veel werd gebruikt. In de jaren zeventig heeft de 'gekkenbeweging' fel tegen de elektroshock geprotesteerd.

De gezondheidsraad heeft naar aanleiding daarvan een advies opgesteld dat in 1985 tot een regeringsstandpunt heeft geleid. Daarin staat onder meer dat de regering er voorstander van is behandeling met deze therapie zoveel mogelijk te beperken.

De laatste jaren is de harde psychiatrie weer in opmars. De terugkomst van de zogenaamde verbeterde elektroshock is daar een duidelijk voorbeeld van. In 1986 is het gebruik van de elektroshock met 47 % toegenomen ten opzichte van het jaar daarvoor.

Steeds meer psychiatrische ziekenhuizen en psychiatrische afdelingen van ziekenhuizen willen deze opgevoerde 'mishandeling' weer in gaan voeren. Voor het Deltaziekenhuis is die invoering zelfs een prestigekwestie geworden. In de jaren 87 en 86 zijn er geen mensen vanuit het ziekenhuis geschokt. Ongeveer 5 jaar geleden zijn een viertal patiënten doorverwezen naar een ander ziekenhuis om daar geschokt te worden. Ondanks dat de laatste jaren er nauwelijks iemand volgens de artsen voor elektroshock behandeling in aanmerking kwam, dus doorverwezen werd, wil de direktie perse deze 'mishandeling' in eigen huis hebben. Want zeg de direktie van Delta: "er zijn in Delta veel depressieve patiënten en in de toekomst zal mogelijk méér gebruik worden gemaakt van deze therapie."

Dit is voor de aktievoerders onaanvaardbaar. Praten en zachtere vormen van protest hebben er tot nu toe niet toe geleid dat de nieuwe opmars van de elektroshock word gestopt.

De opkomst van de harde psychiatrie in kennelijk alleen te stoppen v/a harde akties.

In februari is er in Nijmegen door middel van een bezetting geprotesteerd tegen de invoering van de shock in het Radboudziekenhuis.

VANDAAG IS DELTA AAN DE BEURD MAAR DAAR ZAL HET NIET BIJ BLIJVEN !

ELEKTROSHOCK 'MISHANDELING' IS ONAANVAARDBAAR: NIET IN DELTA EN NIET IN ANDERE ZIEKENHUIZEN.

De aktievoerders.

Persbericht.

Vrouwen - E.C.T.

Het blijkt dat de E.C.T. meer op 'oudere' vrouwen wordt toegepast dan op mannen. Volgens de statistiek werden er namelijk 72% vrouwen in verhouding tot 28% mannen in 1986 geschokt.

Hoe komt dit? Wie bepaalt wat? En vanuit welke veronderstelling gebeurt dit? Deze drie vragen stelt Annetiek Richters (wetenschappelijkmedewerkster aan de fakulteit der geneeskunde) Zij wil hiermee de kulturele achtergrond van 'E.C.T.' aantonen.

Op het eerste gezicht is er een overeenkomst tussen depressie en de zogeheten 'vrouwelijke' natuur. De diagnose depressief krijg je wanneer je passief-afhankelijk- lusteloos en onstabiel bent. Metgeen in deze maatschappij als vrouwelijke eigenschappen worden benoemd. Daardoor krijgen vrouwen eerder het 'etiket' depressie opgeplakt.

Bovendien blijken het met name westerse psychiaters (mannen) te zijn die vanuit hun 'mannelijke' blik aan vrouwen de diagnose depressief geven. Dat vrouwen tot depressief gediagnostiseerd worden is niet van de laatste tijd. dit verschijnsel bestaat al eeuwen lang.

Als een reactie op de 'mannelijke' blik is er een feministische kijk op vrouwen en depressie ontstaan. In deze visie staat het begrip verlies centraal als mogelijke oorzaak van depressie. Vroeger en nu nog steeds wordt het vrouwen aangeleerd dat zij een 'goede' moeder en een 'liefdevolle' echtgenote moeten zijn. Zij mogen hun eigen belang niet op de voorgrond plaatsen. Als vrouwen zich niet meer thuis voelen in deze rol en/of niet meer aan deze rol kunnen/willen voldoen, dan zij zij meer geneigd, dit in tegenstelling tot mannen, zichzelf de schuld van deze 'tekortkomingen' te geven, in plaats van aan het opgedrongen beeld door de reklame. Dit kan leiden via de (mannelijke) huisarts tot verslaving aan de kalmeringsmiddelen of als de vrouw zelf het niet meer weet en de omgeving het niet meer weet tot een opname in een psychiatrisch ziekenhuis: Zoals bijvoorbeeld Delta. Die als zij het niet meer weten naar een 'paardmiddel' als E.C.T. grijpt. Het is nog steeds noodzakelijk dat vrouwen met vrouwen solidair zijn en voor elkaar strijden en zij zijn dus ook vandaag aanwezig bij de landelijke bezettingsaktie "Legen de E.C.T."

WIJKTEAM-ARTIKEL,

GEDEELTELIJK

De laatste jaren vindt in een aantal steden de invoering plaats van wijkteams. Meestal gaat zo een reorganisatieproces gepaard met artikelen in de pers waarin politiechefs uitspraken doen als: "Pas dan kunnen we er echt tegenaan de kleine kriminaliteit terug te dringen, de burgers het gevoel van veiligheid op straat terug te geven. De politiemans zal zich meer vertonen, aangifte doen kan dan in de eigen buurt" etc.etc. Wat wij als linksdenkende mensen aanmoeten met dit voor Nederland toch nog nieuwe fenomeen, weet echter vrijwel niemand. In de FLAM van november waagde Aad al een poging, maar zijn artikel bleef naar ons gevoel een beetje steken bij een hoop losse opmerkingen - echte kritiek kwam er niet uit voort. Dit artikel probeert aan te geven hoe de teampolitie zich heeft ontwikkeld, en wat ons nog te wachten staat.

DECENTRALISATIE.

De filosofie achter het wijkteamidee komt uit het rapport "Politie in Verandering" uit 1977. Dit rapport, dat moest aangeven hoe de politie zich de komende jaren zou moeten gaan ontwikkelen, spreekt voor het eerst van 'generale taakstelling' (iedere smeris doet zowel surveillance en aangifte als onderzoeken en recherchewerk). Ook 'decentralisatie' (de politie moet naar de burgers toe, een grotere autonomie per buro) en 'integratiemodel' (houdt zoveel in als: de politie moet weer worden opgenomen in het wereldse gebeuren) werden voor het eerst aangedragen als oplossingen voor de maatschappelijke problemen waarmee de politie de voorgaande jaren niets aankon. De centralistische, efficiënte manier van werken die de politie zich in de 60-er en 70-er jaren eigen had gemaakt maakte het haar moeilijk in te spelen op actuele ontwikkelingen. Meer en meer kreeg ze het etiket van repressief en ordehandhavend apparaat op zich gedrukt. Vandaar dat de politie vond dat het imago dringend diende te worden opgevijseld - Wijkteampolitie werd daarvoor het toverwoord.

STRUKTUUR VAN EEN WIJKTEAM.

Een wijkteam opereert in een begrensd gebied van bijvoorbeeld 20.000 inwoners. Aan het hoofd van het team staat een hoofdinspekteur of commissaris. Onder deze chef hebben tussen de 40 en 70 politiemensen een taak. Deze taken zijn herverdeeld - iedere agent doet surveillancerondes, al of niet in uniform; elke pliesie neemt ook aangiftes op aan het buro; en iedereen moet leren rechercheren, dwz. onderzoeken doen aan inbraken, berovingen of andere vormen van 'veelvoorkomende criminaliteit'. Vroeger was dat allemaal niet zo. Toen deden alle smerissen gewoon wat ze op school geleerd hadden: de een zat hele dagen achter een buro te typen, de ander deed volle dagen surveillance, de volgende onderzocht alleen maar de verse sporen van een inbreker. Naast de wijkteamtaken hebben de politieagenten nog andere bezigheden - in een of andere commissie, schietoefeningen, ME-scholing, aanhou-

dingseenheden trainingen, sporten etc. De zaken die door het wijkteam behandeld worden zijn dingen als kleine kriminaliteit, verkrachtingen, aanrijdingen en ongelukken, inbraken en diefstallen. De heftiger zaken zoals moorden, georganiseerde misdaad, bankovervallen en aanslagen worden per definitie niet door het wijkteam behandeld - daarvoor zijn in de grote steden de centrale recherche, in kleinere plaatsen de regionale recherchebijstand. Het wijkteam werkt verder in ploegendiensten van 6 tot 10 smerissen per ploeg. Het team heeft de beschikking over een eigen portofoonkanaal voor de verbindingen, maar bij problemen kunnen ze altijd direct andere wijkteams voor bijstand oproepen. Een stad als Groningen heeft sinds kort 5 wijkteams verdeeld over de stad; Amsterdam heeft er nu ongeveer 10, in de toekomst zouden het er 25 tot 28 moeten worden.

ERVARINGEN MET WIJKTEAMS

Als eerste Nederlandse gemeente stapt Delft in 1980 een wijkteamproject dat na 7 maanden alweer roemloos ten onderging door de (o.a. ideologische) verschillen binnen het politiekorps. Teampolitie, dat vonden velen een te links, progressief idee, waarbij

Niem

ONDER

met de
diefsta
overva
Hilver
Gooise
heidsd
Eén ho
nen.

s veilig

erband
inbraken,
n roof-
ordt in
e Eerste
tveilig-
opgericht.
vijf man-

bovendien de hoger geschoolden hetzelfde werk zouden moeten gaan doen als de gewone petten. Wie zoiets kon verzinnen...De onderlinge concurrentiestrijd en ruzies binnen het korps maakten het slagen van dit projekt onmogelijk. Toch volgden meer plaatsens met soortgelijke projekten, en ondanks de kritiek van de zijde van de recherche werden in bijv. Sittard en Haarlem wijkteams ingevoerd. Ook in Amsterdam ging men aan de slag met het idee wijkteams: de nota 'basis politiezorg' uit 1983 luidde de komst van zulke teams in de hoofdstad in. In oktober 1985 startte de grootscheepse reorganisatie met de komst van de eerste 4 wijkteams: onder andere in de Staatsliedenbuurt, waar het buro Raampoort werd geïnstalleerd. De bedoeling van de gemeente met dit team was ervoor te zorgen dat de openbare orde in deze buurt weer gehandhaafd zou kunnen worden en dat een 'normaal' politieoptreden weer mogelijk zou zijn. Om dat te bereiken was een dik draaiboek opgesteld, volgens welk plan zulks zou moeten geschieden. Allereerst diende het team de buurt goed in kaart te brengen. Men legde lijsten aan van:

- illegale/legale cafe's. -horecavergunningen.
- coffeeshops/drugsdealplaatsen/dealers.
- sexhuizen/prostituees.
- criminele Surinamers -criminele

Turken/Marokkanen.

-kraakpanden/kraakers.

Deze gegevens werden in een komputer opgeslagen. Het tweede belangrijke punt was de houding van de politie op straat. De eerste maanden moesten rellen vermeden worden, ontruimingens zouden dan ook alleen geschieden in overleg met de gemeentelijke voorpost in de buurt, opdat de kraakbeweging ingelicht zou zijn en eventuele escalaties vermeden konden worden. De politie moest "goodwill" kweken bij de 'gewone' buurtbewoners, zodat meer normale kontakten binnen de buurt zouden ontstaan - veel aanwezig zijn op straat, babbelen met de mensen. Op die manier kon stapje voor stapje de Staatsliedenbuurt onder controle gebracht worden. (Deze gegevens werden bekend, doordat kraakers bij een inbraak in het voorlopige wijkteamburo dat 'snachts onbewaakt was het draaiboek vonden en buitmaakten.)

Nog geen drie weken na hun start werd dit wijkteam geconfronteerd met de rellen in de Schaepmanstraat (24/10/1985) en de dood van Hans Kok in een politiecel op het hoofdburo. Het kweken van goodwill kwam voor maanden in het slop te zitten - het bestrijden van oproer en aanslagen kwam ervoor in de plaats. De gevolgen van de dood van Hans Kok en de geweldsuitbarstingen waren voor de kraakbeweging in de Staatsliedenbuurt enorm. Door de komst van het wijkteam werd de invloed van kraakers in deze 'autonome' buurt nog sneller verminderd. Bij de eerstvolgende ontruiming in februari 1986 kwamen de kraakers een 'geweldloze' confrontatie overeen met de politie. Daarbij vielen aan kraakerszijde meerdere gewonden. Desondanks had de kraakbeweging de kracht verloren wederom een gewelddadige konfrontatie met het wijkteam en de ME aan te gaan. Daarmee had het team de eerste slag gewonnen: een 'normaal' ME-optreden in de buurt was weer mogelijk. Een jaar na de dood van Hans Kok verschenen affiches met namen en adressen van smerissen, verantwoordelijk voor zijn dood. Terwijl het wijkteam nu haar gewone werkzaamheden kon uitvoeren, veroorzaakte het zgn. affiche-team opschudding en angst door invallen te doen en razzia's te houden op straat. Door de intimidaties door o.a. buro Raampoort in de richting van de kraakbeweging enerzijds, en het begrip kweken bij de rest van de bevolking anderszijds is het het wijkteam uiteindelijk gelukt haar draaiboek ten uitvoer te brengen. Nu, ruim 2 jaar later, hebben er meer dan 100 huurschuldontuimingens plaatsgehad, het GEB komt 'normaal' controleren, illegale koffieshops en cafe's zijn gesloten, de kraakers zijn in kaart gebracht en kapotgemaakt. Natuurlijk heeft dat allemaal meer oorzaken dan alleen het wijkteam van Raampoort, maar "feit is dat het nadien (vanaf het voorjaar 1987) relatief rustig is gebleven"(commissaris B.Visser van Raampoort in een beschouwend artikel: 'De Staatsliedenbuurt in kaart' in het Algemeen Politieblad van 31/10/1987). Even verderop geeft hij in 3 punten aan wat het beste werkte in hun Staatsliedenstrategie: "Een geïntegreerd en samenhangend beleid en optreden,

gericht op het wegnemen van een aantal oorzaken van maatschappelijke onvrede (...); Het duidelijk normen stellen door het driehoeksoverleg met name waar het gaat om het aangeven van de grenzen tussen openbare orde en tolerantie, tussen sociale actie en gewelddadig verzet; Het concept van kleinschalig, wijkgericht werken met een professioneel klein team. In een overzichtelijk gebied en met een optimale interne communicatie kunnen hierdoor in een vroegtijdig stadium ontwikkelingen worden gesignaleerd en kan er adequaat en snel op worden ingespeeld".

Auto aan ketting

Het euvel 'joy-riding' begint de kop op te steken. Een automobilist, die op de hoofdstedelijke Keizersgracht wil parkeren, heeft er een oplossing voor: wagen aan de ketting leggen.

TORONTO - EEN STAP VERDER.

Terwijl in Nederland teampolitie een nog nieuw fenomeen is, zijn in Canada als jarenlang resultaten bekend van het werken met zulke teams - de ontwikkelingen liggen daar dus wel wat voor op de onze. Zo ook de 'kontakten met de buurt'. Burgers, weliswaar zonder politiebevoegdheden, rijden er rond in politiewagens om zodra dat nodig is de politie te waarschuwen en in te grijpen (iedereen heeft immers de burgerplicht criminelen aan te geven, daarvan maakt men blijkbaar structureel gebruik). Ook taxi's zijn aangeloten op het politie-communicatienet, en kunnen worden opgeroepen om ergens snel ter plaatse te zijn. De organisatie Parents Working Together To Solve Crime verspreidt borden onder haar leden die ze als ze thuis zijn achter de ramen kunnen hangen. Kinderen die op straat worden lastiggevallen of in nood verkeren kunnen bij mensen terecht met zo een bord achter het raam. In de metro en de bussen zijn naast de stopknoppen gele alarmknoppen bevestigd die je kan indrukken als je wordt lastiggevallen. De deuren blijven dan dicht tot de politie is gearriveerd. Deze en andere vormen van preventie en burgerwachten zijn wijd verspreid in Canada en Verenigde Staten. De buurt funktioneert niet alleen als verlengstuk van de politie maar kweekt bovendien zo'n sfeer van vijandigheid tegenover alles wat 'anders' is dat je er niet aan moet denken dat zulke dingen in je eigen straat gerealiseerd zouden worden. Toch zijn dit soort ideeën ook in Nederland onderzocht op eventuele haalbaarheid. De wijkteampolitiegedachte aantal akties verdwenen deze types echter al weer snel, het klimaat voor vormen van neighbourhoodwatches is in Amsterdam blijkbaar niet zo gunstig. De uitkomst van het onderzoek was eensluidend, al werden daarin de wijkteams juist weer als toermiddel tegen de kriminaliteit naar voren geschoven.

te is er namelijk ook een van samenwerking met de bevolking bij de bestrijding van de kriminaliteit. In de tijd dat enkele burgerwachtformaties in Amsterdamse volkswijken haar intrede deden (1984) onderzochten de politie en de gemeente de mogelijkheden voor het instellen van meer legale burgerwachten. Mede onder invloed van de pers en

DE INVLOED VAN INLICHTINGDIENSTEN IN HET WIJKTEAMGEBEUREN.

De wijkteams staan blijkbaar zelf al dicht genoeg op de bevolking om hun wijken goed in de gaten te houden. De Criminele Inlichtingen Diensten ontvangen jaarlijks duizenden tips van de gewone surveillerende agent op straat via de zgn. "verdachte personen gezien bij surveillance"-formulieren. In principe is elke agent verplicht dit soort 'zachte informatie' te melden aan het hoofd van deze CID, die dus op elk wijkteamburo een smeris heeft zitten die zulke formulieren uitdeelt en verderstuurt. Indien nodig geeft deze de informatie door aan de centrale recherche, de CRI, de BVD of aanverwante instellingen. Het in kaart brengen van een buurt met al diens criminele, en andere 'ongewenste' facetten is een typisch wijkteamgebeuren - logisch dat ook de Politieke Inlichtingen Dienst (PID) nog een plaatsje in het wijkteam krijgt. Vroeger was het meestal de wijkagent die dat soort informatie verzamelde, omdat deze beschikte over een hoop goede kontakten in een buurt. Maar de wijkagent bestaat tegenwoordig bijna niet meer; want ook deze agent is opgenomen in de allround-wijkteamstructuur. De PID en de CID zelf zijn ook gereorganiseerd en in Amsterdam, maar ook in andere plaatsen, bij elkaar gevoegd onder één ID-afdeling. Elk wijkteam heeft nu ID-taken: dus ook het in de gaten houden van politieke subversieven is een taakje van de allround wijkteamagent geworden. Al sinds enige jaren funktioneert bij wijkteams in Amsterdam en in Den Haag het zgn. "wijkregistratiesysteem". In een PC (personal computer) worden alle soorten van 'zachte informatie' opgeslagen, die ook door de recherche en andere diensten kan worden opgevraagd. Controle op de privacy-gevoelige gegevens die in dit systeem terecht komen is tot nu toe onmogelijk: de informatie is namelijk geheim. Maar voor elk wijkteam-lid is de computer wel te gebruiken.

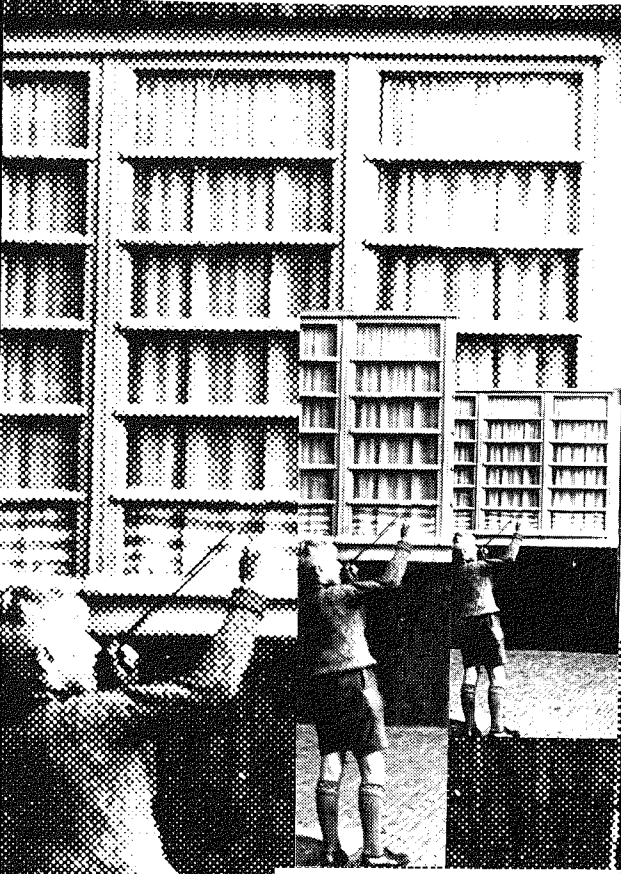
KRITIEK OP DE WIJKTEAMS.

Al ver voor het tot stand komen van het eerste wijkteam waren er bergen kritiek op dit idee, met name van justitie waar men dacht dat decentralisatie ten koste zou gaan van kwaliteit in het researchewerk. Ook de rechercheurs zelf zagen de plannen niet zitten: een uniform aan en de straat op, dat vonden ze je reinste degradatie. Justitie draaide bij, toen werd aangekondigd dat de 'echte' researchetaken zouden worden overgelaten aan de centrale recherche en de regionale teams. Het beleid van het OM werd niet ondermijnd. Ook met de rechercheurs werd een regeling getroffen: zij die dat niet wilden hoefden niet in uniform de straat op. Ze konden dus een burgersmeris blijven, zei het voortaan allround. Toen in de Amsterdamse Kinkerbuurt een wijkteam van start ging, schreef de ex-wijkagent Walter Teekamp een open brief

waarin hij zijn kritiek op de nieuwe werkwijze spuide. De functie van de wijkagent, die een veel socialere is dan die van het overige politieapparaat, was totaal verdwenen doordat de wijkteamagenten het onderhouden van kontakten met de buurt "niet interessant" vonden. Mensen met problemen konden dus nergens meer terecht. De leden van het nieuwe team waren geneigd het reberchewerk naar zich toe te trekken, terwijl hij bij het hen instrueren en zijn ervaringen als wijkagent overbrengen op desinteresse stuitte.

In Amsterdam is inmiddels gebleken dat het idee van wijkteams slechts ten dele funktioneert. De teams zijn onderbezet door het tekort aan agenten (personeelstekort eind 1987: over de 600). Aangezien per wisseldienst ongeveer 6 agenten per wijkteam aanwezig zijn,

waarvan er 2 of 3 verzuimen wegens ziekte of andere taken elders kunnen slechts 2 agenten voor surveillance de straat op. Het idee "dichter naar de bevolking toe" wordt daardoor natuurlijk ondermijnd. Het als 'oplossing' inzetten van enkele honderden Marechaussees voor het surveilleren (o.a. op de Zeedijk) doet daar niets aan af: zo de geschiktheid voor een sociale politietaak bij de reguliere politie-agent al te vinden zou zijn, is deze bij een kMar natuurlijk wel erg ver te zoeken.

Niets wordt ontzien

De straatslijpende jeugd wordt slecht opgevangen. Vandaar dat het tot massaver Nielingen komt. Op één avond in 1933 sneuvelen in Amsterdam 500 lantaarnpaal-glazen.

Bovendien heeft de hele reorganisatie een enorme vertraging opgelopen door het gebrek aan geschikte gebouwen en enkele gerechtelijke uitspraken: in de Nieuwmarkt eisten de vakbonden eerst overeenstemming over het te voeren beleid alvorens het wijkteam zou mogen worden ingevoerd, wat leidde tot een vertraging van meer dan een jaar.

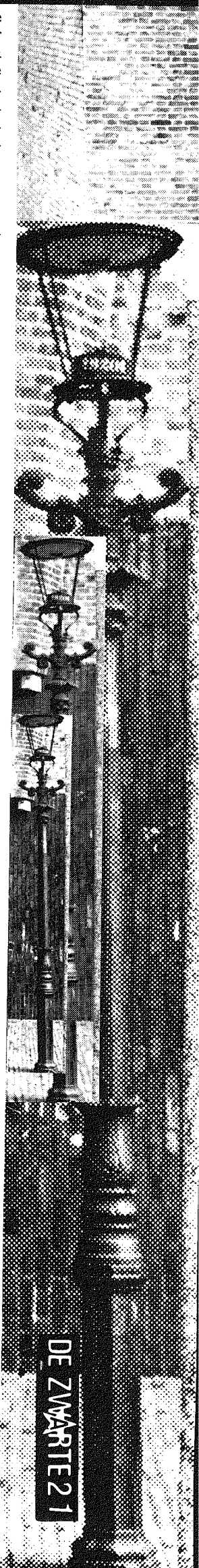
Zoals al eerder in dit verhaal opgemerkt wilde de politie middels wijkteams aan haar imago werken - het repressieve moest eraf. Dat lijkt ook wat 'links' al jarenlang wilde met de politie: dicht bij de burger, met sociale kontakten, hier een pleister en daar een goedkeurend woord uitdelend. Het is het beste uit meerdere kwaden, dus zo moet het maar zijn. Vanuit die invalshoek is het inderdaad nogal moeilijk vragen te stellen bij het wijkteamidee. De komst van de teams werkt als tovermiddel tegen alle vormen van kritiek: het is namelijk effectief tegen sexismen door agenten bij het doen van aangifte, alswel tegen diskriminerende agenten tegenover minderheden, het werkt tegen de kleine kriminaliteit etc etc. Intussen is het vrijwel onmogelijk nog kritiek op de politie uit te oefenen, immers de wijkteams komen eraan en als die er één keer zijn...

Toch valt er wel wat over te zeggen. De politie is sinds enige jaren bezig met een grootscheepse landelijke reorganisatie, waarin gebruik wordt gemaakt van een aan de ene kant softe politie (wijkteams), en aan de andere kant harde politie (regionale- en landelijke teams). De wijkteams vervullen daarin de rol van het gezicht van de politie: de buurtgerichte aanpak, de bereikbaarheid, het surveilleren, de 'noodzakelijke' sociale controle. Ze worden daarmee het vriendelijke masker van de andere (onzichtbare) kant van het politieapparaat: de arrestatieteams, de terreurbestrijders, de infiltranten, die allemaal bij de centrale recherche en de regionale bijstand zijn ondergebracht.

De scheiding tussen deze verschillende politieafdelingen is echter schijn: de wijkteamagent kan bijv. een taak in een arrestatieteam van de gemeentepolitie hebben. En ook als wijkteamagenten hebben ze hun rol in de op te bouwen fijnmazige controle: het uithoren van de buurvrouw, het praatje met de melkboer, waardoor "afwijkend gedrag" eerder onder de aandacht van de politie komt, geregistreerd en evt. gekriminaliseerd kan worden. Kortom, het vriendelijke wijkteamimago blijkt te werken als middel om ons de politie te kunnen 'verkopen'. De wetenschap dat de politie kampt met grote personele tekorten en andere onoplosbare problemen stelt ons echter weer gerust: 1984 is nog ver weg.

Tenslotte nog dit: de mentaliteit van de politiemensen zal niet veranderen door ze in wijkteams in te delen. Zaken als eigenrichting en normvervaging, maar ook ongecontroleerd en diskriminerend optreden zullen ook met wijkteams steeds weer de politie in opspraak brengen. Dat zit nu éénmaal in de aard van het beestje.

Jansen & Janssen
Keizerrijk 7
1012 VM Am*dam

DE ZWARTTE 21

UITGEVERSOORLOG

De bladenwereld staat de laatste tijd behoorlijk op z'n kop. Het lijkt bijna wel of we op onze eigen manier mee willen doen met de uitgeveroorlog die de internationale kapitalistische markten beheerst: een herstructurering van de bewegingsbladen.

De Prikkel, 't Sicht, het Goudse Verzet, 't Nulnummer zijn verdwenen, onlangs weer Petroliehaven en Zwart Behang, AMOK slokt de Vredesaktiekrant en BONK op, etc. En de grootste verandering die 1 april ingaat is het opheffen van Bluf! (of is het een 1-april-grap?)

Een vertrek dat vanuit diverse hoeken redelijk cynisch wordt begeleid. Er zijn er zat te vinden die de afgelopen jaren hebben lopen aanschoppen tegen Bluf! en die nu een triomfantelijk lachen niet kunnen onderdrukken.

Of dat lachen nu wel zo terecht is, ondanks het feit dat er veel kritiek op de Bluf! te leveren is, is de vraag. Sommige ingezonden brieven in Bluf's van de laatste weken, getuigen daar ook van. Mensen, vooral uit de "polder" (buiten A'dam dus) vragen zich nu af hoe ze nu aan het aktie-nieuws moeten komen.

En zo groeit langzamerhand in Nederland de situatie, dat grote delen van het land, inclusief veel grotere steden, het moeten stellen zonder eigen blad.

Wat opvalt in de discussie van de laatste tijd, als het al een discussie is, is het politieke onbenul over het hoe, wat en waarom van de veranderingen. Bluf! zelf komt bijvoorbeeld met het ongelooflijke statement dat ze zich opheffen omdat: "er geen akties meer zijn". En dat in een periode dat er bijna elke dag wel ergens demo's, picket-lines, bezettingen, e.d. zijn. In de Waarheid van gisteren een kop: "Golf van akties overspoelt het land". En dat zal toch niet het Rijnwater zijn. Soms moet je je afvragen met welke aktie je nou die dag weer eens mee zult gaan. Hoe kun je in Durutti's naam dan

de kolder uitkramen dat er géén akties meer zijn. En op zo'n opvatting hef je dan een blad op. We willen nog een openbaar debat over de opheffing zegt de Bluf!-rdxy, máár wij bepalen wel of het wordt geplaatst. Hoezo openbaar debat???

Wijnand en Geert Brill schrijven in hun opheffingsvoorstel, in Bluf 309, : "Doordat de stuwende kracht van opzienbarende akties langzaamaan verdween, kwamen de zwakke kanten van het Bluf!-concept steeds pijnlijker aan het daglicht." Wat ze in feite zeggen is: er was geen Bluf-concept (of is dat ook een concept?). Als spektakulaire akties je enige drijfveer zijn dan kun je beter een Telegraaf gaan maken. Met een dergelijke opvatting zal er ook geen goed alternatief komen, want de politieke visie ontbreekt. En met diezelfde apolitieke visie hebben ze jarenlang ook nog zitten schrappen in verklaringen, artikelen herschreven, stukken geweigerd.

Wat ook weer opvalt, niet voor het eerst, is dat de Bluf-mensen in hun eigen artikelen over het opheffen, geen moment spreken over de andere bladen en de onderlinge verhouding. Is dat weer de A'damse arrogantie of zo, het idee dat de axie-wereld in A'dam begint en eindigt?

Andersoortige kritiek, maar met een vergelijkbaar onbenul komt uit de hoeken (de tegenpolen??) van de Grachtenkrant en de "Verradersgroep". De Grachtenkrant maakt er al jaren een goede gewoonte van om alles wat "groter" of "anders" of "intelektueler (?)" of is dan de Grachtenkrant belachelijk te maken. Jarenlang

IN DE BEWEGING

was de Bluf daarin het willige slachtoffer, zonder dat ik ooit ergens heb kunnen lezen waaruit die kritiek echt bestaat en dus niet alleen maar gebaseerd is op onderling A'dams gekonkel.

De laatste weken schijnen ook de Aanzet (uit Groningen) en de Zwarte uitverkoren te zijn (omdat de Bluf verdwijnt??). Kritiek op de Kongresvoorbereidingsgroep wordt zonder nuance vertaald naar deze bladen toe, omdat ze anti-impï-stukken opnemen: poeh, wat achterlijk, wie leest dat nou, wie begrijpt die stukken nou!

Kritiek die deels best wel te geven is naar de kongres-groep toe, maar waar geen alternatief voor wordt gegeven en die al helemaal niet uitgaat van de manier waarop de verschillende bladen samengesteld worden.

En dan durft de Aanzet ook nog eens een vergadering uit te schrijven, waar niet alle bladen voor worden uitgenodigd Ah, we hebben weer een "nieuwe elite" om tegen aan te trappen, vermoeiend hoor!

Dit soort kritiek werd al eerder vernomen uit de hoek van onze "verraders". Ook zij zagen vorig jaar, na het kongres Uitaal na Inval, overal kartels opduiken, komplotten. Toeval?

Maar er zit een andere kant aan deze kritiek. Je kunt die aflezen aan de manier waarop de Grachtenkrant "positief" is over andere bladen: de Bluf was niks, maar de Petroliehaven, die al lag te zieltoegen en vaak met de grootste moeite nog werd gevuld met soms behoorlijke ongein, was fantasties en natuurlijk is nu de Bospolder Beerput geweldig (en klein). En de rest is "kouwe kak" die Jan met de Pet niet begrijpt. Overigens vind ik de Bospolder Beerput ook leuk hoor, maar van mij mogen ze wel wat meer pretenties hebben, zeker nu de PH weg is en Rotterdam geen stedelijk blad meer heeft.

Overigens maakt de grr.krt ook nog een gedachtenkronkel, want A) Jan met de Pet leest de stedelijke scene-bladen niet en B) worden juist bladen als de grr.krt en de B.B. niet gemaakt voor J.m.d.P., maar alleen voor de eigen Staphorster gemeente.

En het zijn juist de bekritisierde bladen, de bladen die worden verweten te elitair te zijn, de zgn. "Top-elite", die er wel voor

kiezen hun blad wat breder te verspreiden, omdat ze denken dat dat belangrijk is, verbreding-weet-je-wel. Wat een bizarre omkering van de werkelijkheid. Zijn die bladen nu perfekter? Nee, verre van dat, maar nogmaals kritiek moet wel komen vanuit een goed begrip. En als die bladen eens willen praten, vanuit bepaalde overeenkomsten, dan hoeft daar geen verantwoording voor te worden afgelegd bij andere bladen en houdt dat ook niet in dat de andere bladen als minderwaardig worden beschouwd. **Belachelijk!!**

De tweede groep die commentaar komt leveren op het vertrek van de Bluf, noemt zich de politieke vleugel van de kraakbeweging: de "verraders-groep". Ze kiezen daarvoor een fraai medium: de NRC.....!!

In een NRC van enkele dagen geleden zeggen ze: "Wat je ziet is dat de beweging niet meer over zichzelf kan nadenken. Dit weerspiegelt zich al jaren in de Bluf. Wat we zien is een ongekend hoge woningnood, gecombineerd met een ongekend laag aantal acties. In plaats van dit aan de orde te stellen, richten de krakers hun morele verontwaardiging op misstanden in Zuid-Afrika, Israel en Latijns-Amerika en zijn tevreden over hun kritische geest. Maar deze 'ver weg-politiek' is vluchten voor de machteloosheid tegen het onrecht in hun directe omgeving." (aldus Jack) En zegt de NRC: het laatste nummer van Bluf levert het bewijs voor deze stelling: zes van de twaalf pagina's zijn gewijd aan internationale problemen.

Ook hier schijnt de wereld weer op te moeten houden in Stap-horst. Alléén maar kraken en liefst alleen in je eigen buurtje en al dat internationale nieuws plus bijbehorende acties zijn belachelijk. Dat ze in Zuid-Afrika wél aan neck-lacen doen, dat was wel leuk nieuws, maar verder heeft kraken natuurlijk niéts te maken met de wereldproblemen. En daar gaan we weer: voor een deel hebben ze wel weer gelijk, of liever geen ongelijk, maar de verbrede visie van de kraakbeweging beschouw ik toch liever als een verworvenheid, dan als een achteruitgang: **weg met het sektarisme!**

Het is de logiese groei van een groep, de kraakbeweging, die

zich bezig houdt met de samenleving en in de loop van de jaren ziet dat er verbanden zijn en daaruit z'n/haar konklusies trekt. Alle gezeur van mensen om de "kraakbeweging" op te heffen moet ook eens afgelopen zijn. Dat is al lang gebeurd, het is voor velen al lang alleen nog maar een verzamelaarsnaam afkomstig uit een "heroïes" verleden, waarin de theos en jacken wat sporen verdienden en dat niet los kunnen laten.

de sanering

De nederlandse "beweging" kent ondanks de sanering die aan de gang is, nog altijd een groot aantal bladen, gelukkig maar, maar hoe zit die wereld in elkaar.

Het gros van de bladen is bewust wijk-, plaats-, of regio-gebonden bijv. de Grachtenkrant voor de A'damse grachtengordel, Kleintje Muurkrant voor Den Bosch, of de Omslag voor de regio rond Haarlem. Echt landelijk gerichte bladen waren er niet, ook de Bluf in feite niet, al waren zij de laatste jaren toch wel voor velen dé landelijke krant. Maar de manier van werken van de Bluf-rdxy was niet erg bevorderlijk voor die functie: selektief plaatsen van artikelen, schrappen in verklaringen, het herschrijven van stukken, een te beperkte omvang per nummer en door de aansluiting te verliezen met delen van de beweging, bleef de inhoud te beperkt.

Daarnaast heeft de Groningse Aanzet er pas voor gekozen om landelijk te gaan functioneren en is de Zwarte langzaam veranderd van een regio-blad (Leiden-Delft-Den Haag-Boskoop) naar een meer landelijk blad. En voor de Zwarte geldt dan in feite nog dat daar nooit echt bewust voor is gekozen. Beide bladen hebben zeker op dit moment nog te beperkte mogelijkheden, om een landelijke functie te vervullen (een te kleine redactie, of een structuur die niet berekend is op zo'n functie).

De konklusie die je de laatste tijd steeds meer moet trekken door het verdwijnen van allerlei bladen is: dat de Beweging steeds meer een versnipperde bladen-structuur krijgt, waarbij sommige grotere steden al helemaal niets meer hebben. En als straks de Bluf weg is zullen er veel mensen van nieuws verstoken blijven (tenzij ze de weg vinden naar andere bladen) en dat zal weer ten koste gaan van de onderlinge eenheid en dus ten koste van allerlei acties.

Laten we ophouden met "dorps" denken. Het bovenstaande lijkt op een pleidooi voor een centralisties bladenbeleid, dat is het niet. Wel een poging om aan te geven over de vraag hoe de Beweging met beperkte middelen toch instaat blijft om aan onderlinge informatie-overdracht te doen en dat daarbij het "leuk-een-blaadje-maken" niet past.

De Beweging heeft zich de laatste jaren meer internationalisties ontwikkeld, wat dus NIET betekent dat acties en het denken alleen nog maar op het buitenland gericht zijn, maar wel dat we bijv. kraken hier in een zelfde perspectief weten te zetten als in Hamburg of Londen. Of dat we acties tegen het apartheidsbeleid van de SHELL in een breder perspectief weten te zetten: dat het een imperialistiese onderneming is en dat datzelfde bedrijf ook verantwoordelijk is voor grootschalige milieuverontreiniging in eigen land.

Maar we moeten wel ook de structuren van de Beweging aanpassen aan de veranderingen. Ook voor ons komt "het Europa van '92 eraan". Het is logies dat we al langer verbanden leggen tussen bijv. par 129a en art. 140. En er zal de komende jaren heel veel worden "gelijkgeschakeld". Uitkeringen, pasjeswetten, noem maar op. Waar het kapitaal doorholt naar de "eenheid", moeten wij vooral denken dat het voldoende is om dorpskrantjes te maken, of nog steeds denken dat kraken de wereld verandert.

wat te doen

Er zou dus iets moeten gebeuren, maar wat. De ideale situatie schijnt volgens sommigen te zijn dat elk dorp en elke stad en elke wijk z'n eigen blad heeft. Twee-wekelijks of maandelijks, of zonder regelmaat en dan liefst met artikelen die overal in staan. Een pracht van een gedecentraliseerde structuur, maar effectief?

Deze structuur werkt alleen maar als er een bloeiende beweging is in al die plaatsen. En zo is het dus niet. En als er al meer te beleven is, dan ontbreken soms de mensen om een blad te maken, of de middelen om een redelijk professioneel blad te maken. Veel linkse drukkerijen, voortgekomen uit de beweging, voelen zich niet meer geroepen of genoodzaakt om die bladen te steunen, want 't levert geen geld op. Een verbetering van bladen, politiek en technies, wordt op die manier niet echt bevorderd. Maar ook sommige bladen weige-

ren die pretentie (bah, vies woord) te hebben. Toch voel ik dan meer verwantschap en waardering voor bijv. de FLAM, die de politieke konsekwentie namen toen Arnhem zonder blad kwam te zitten en vanuit Nijmegen besloten om dan ook Arnhem erbij te trekken. Een vergelijkbare politieke inschatting als toen de Zwarte bij z'n oprichting enkele steden samen-trok, omdat 't alleen nooit zou gaan.

Een goed funktionerende beweging kan niet zonder bladen (en andere media) en op 't moment dat allerlei bladen ermee kappen moeten we gezamenlijk overwegen hoe we dat oplossen. En dat dus vanuit een opvatting, die de politieke noodzaak onderkent.

Kritiek van de Grachtenkrant op de Bluf wil ik pas waarderen als ze zich bij de Grachtenkrant realiseren dat Bluf voor veel mensen landelijk een belangrijke en onmisbare functie had. (Zal de Grrr.krt. die verantwoording straks nemen?)

twee modellen twee varianten

Je kan vanuit twee kanten zo'n probleem benaderen. De ideale en de praktische. Ik begin met de ideale structuur. Die zou er voor mij zo uit zien:

- een gezamenlijk-landelijk-autonoom **dagblad** (ter vervanging van de bullshit van de Volkskrant en om te voorkomen dat we noodgedwongen allemaal ook nog de NRC gaan lezen);
- twee of drie goede autonome maandbladen voor de discussies;
- elke stad of regio z'n eigen lokale blad voor 't tiepiese lokale nieuws.

Goed dat is dus een illusie, hoewel ik wel van mening ben dat het eindelijk tijd wordt voor een eigen dagblad.

Realistischer is het om uit te gaan van wat er nu is. En dan wordt het dus tijd dat een aantal bladen die in principe mogelijkheden hebben, ofwel zichzelf wat serieuzer nemen, ofwel wat realistischer worden over hun mogelijkheden. En dan heb ik het over o.a. de Omslag, de Aanzet, de Flam, Kleintje Muurkrant, de Zwarte, bladen dus die met hun nieuws verder willen gaan dan summier kraakberichten verspreiden. Die bladen zouden voordat er nog meer verdwenen zijn, en er nog meer mensen gefrustreerd

raken door met te weinig mensen te moeten werken aan een blad, en altijd geldtekort te hebben, of door een teveel aan kopy niet aan eigen dingen toekomen en slechts een plakbedrijf te zijn. Of nodeloos met allerlei bladen bezig te zijn hetzelfde artikel te produceren.

Ik kan me een aantal varianten voorstellen waarmee de bladenstructuur wordt verbeterd. Varianten die zowiezo uitgaan van het principe dat **we elkaar niet zitten te bekukurreren**, maar dat we gezamenlijk bezig zijn goede bladen te maken.

Een variant is dat we tussen de bladen een taakverdeling maken, dat er dus één blad is dat **landelijk** zorgt voor het korte, snelle, actuele nieuws en dus niet opgescheept zit met allerlei achtergrondartikelen en discussies: een duidelijke taakafbakening dus. En dat er daarnaast enkele bladen komen, ook landelijk, die maandelijks bijv. zorgen voor de algemenere-politiek-inhoudelijke stukken.

En dat daarnaast (met name) de steden als dat noodzakelijk is nog eigen kraakbladen maken (zoals bijv. Springstof)

Een tweede variant is dat we Nederland opdelen in een aantal regio's, die makkelijk te bestrijken zijn (bezorging bijv. maar ook wat kopy betreft) en dan daarbij tussen de bladen goede afspraken maken over de onderlinge uitwisseling van de algemenere stukken (dat iedereen ze krijgt en betere afspraken over het schrijven: taakverdeling dus). Beide varianten zouden betekenen dat alle bestaande bladen iets veranderen in hun opzet: andere inhoud en een andere verspreiding, maar dat in ruil daarvoor de informatie-verspreiding kwalitatief wordt verbeterd.

De derde variant sloot ik al uit, maar zou betekenen dat we nog een tijdje doorgaan met elkaar wegkonkurreren en belachelijk maken. De lachende derde kennen we.

Met andere woorden: **DOEN WE ER WAT AAN, OF DOEN WE D'R WAT AAN?**

Jan F. Steen

Nergens ter wereld een Anti Homo Wet!

Solidair met engelse potten en flikkers!

**SOLIDAIR MET
ENGELSE POTTEN EN FLIKKERS!**

Op zaterdag 16 april wordt er een landelijke demonstratie in Amsterdam georganiseerd uit solidariteit met engelse potten en flikkers en als protest tegen de inmiddels aangenomen Britse anti-homowet onder het motto 'nergens ter wereld een anti-homowet'.

Ook de strijd van potten en flikkers heeft een stevige politieke basis nodig om in staat te zijn de strijd aan te binden met de internationale verrechtsing. De gevolgen van de in Engeland aangenomen wet zijn verstrekkend en gaan in tegen een aantal fundamentele mensenrechten zoals het recht op vrije meningsuiting, persvrijheid en het recht op demonstratie. Maar de strijd van potten en flikkers gaat veel verder dan de strijd voor burgerlijke vrijheden of gelijke rechten. Potten en flikkers willen niet alleen het recht op overleven, getolereerd worden, maar het recht op leven, vreugde voelen, ruimte hebben, vrij zijn, kortom een eigen bewustzijn, een eigen identiteit en een eigen levensstijl.

En juist dat blijkt niet gewenst in het internationale politieke klimaat van anno 1988: het gaat de huidige machthebbers, in het geheel niet om kwalitatieve verbetering van de leefomstandigheden van de verschillende bevolkingsgroepen zoals zwarten, gehandicapten, vrouwen, joden, jongeren ouderen, potten en flikkers, laat staan om een ontwikkeling van eigen leefstijlen van deze groepen, waardoor hun gevoel van eigenwaarde zou kunnen toenemen en waardoor ze zich als groepen sterker en onafhankelijker zouden kunnen opstellen. Integendeel, racisme, seksisme en andere vormen van diskriminatie zijn noodzakelijk bij een politiek waar alle aspecten van het leven ondergeschikt zijn aan de internationale economische belangen van multinationals. Multinationals zijn uit op winst en hebben daarom belang bij goedkope arbeidskrachten (lees uitbuiting) al naar gelang de economische situatie hier of in derde wereldlanden. Het patriarchale systeem met het gezin als hoeksteen van de samenleving levert hen hiervoor het meeste profijt op en blijkt ook het makkelijkst beheersbaar te zijn. Multinationals hebben

alle belang bij beheersbaarheid van de samenleving vanuit winstoogmerk en ook om hun reeds verworven macht veilig te stellen.

Beheersbaarheid komt in feite neer op een totaalpakket van door de staatvoorgescreven manier van leven. Dit wordt ook wel 'civilisatie' genoemd. Het imperialistische begrip civilisatie van bijvoorbeeld vrouwen, zwarten, mensen uit andere landen, potten of flikkers betekent nl. niets anders dan vernietiging van alle vormen van eigen bewustzijn, dat bijvoorbeeld in een eigen geschiedenis en een eigen cultuur tot uiting komt. En als vrouwen, zwarten potten, flikkers of welke groep dan ook deze 'zegeningen' van de westerse cultuur niet willen aksepteren en zich daar tegen verzetten wordt daar medogenloos op gereageerd. Vroeger uitte dat zich in heksenvervolging, nu bijvoorbeeld in internationaal gesteunde apartheid in Zuid-Afrika of in massale sterilisatie van Puerto Ricaanse vrouwen. De Britse anti-homowet is een voorbeeld dichter bij huis: alle uitingen van eigen identiteit worden als 'propaganda' voor homoseksualiteit bij de wet verboden. Aids wordt daarbij gebruikt als middel om de groep homoseksuelen als weerzinwekkend af te schilderen. De

invloed van de hetze in de Britse pers moet hiebij niet onderschat worden.

De Britse anti-homowet past ook in de huidige internationale bevolkingspolitiek. Terwijl zwarte vrouwen massaal gedwongen gesteriliseerd worden (in Puerto Rico, een kolonie van de VS, is op dit moment al 45% van de vrouwen gesteriliseerd), worden witte hetero-vrouwen door middel van premies aangezet om meer kinderen te krijgen om de westerse elite voor het uitsterven te behoeden. "Het feit dat in de positieve beeldvorming lesbische liefde en homoseksualiteit als gelijkwaardige levensvormen worden voorgesteld, zou binnen één generatie het einde kunnen betekenen" zei nog geen jaar geleden de conservatieve minister van plaatselijk bestuur in Engeland, Rhodes Boyson. Dat potten ook kinderen kunnen krijgen valt blijkbaar geheel buiten zijn blikveld. Maar dat is in het geheel ook niet de bedoeling, laat staan dat potten of flikkers kinderen opvoeden. In de Britse anti-homowet is ook opgenomen dat een homoseksuele relatie niet gelijkwaardig is aan een zgn. gezinsrelatie oftewel aan een hetero-relatie. Dit kan in ieder geval al tot gevolg hebben dat bij echtscheiding door de rechter gewei-

16 APRIL 1988

DE HOMODISKRIMINATIE DEMONSTRATIE

vertrek 14.00 uur van
het homomonument,
Westermarkt, Amsterdam
na afloop op het
Museumplein: OPTRE-
DENS+SPREKERSTERS

gerd kan worden kinderen toe te wijzen aan een lesbische moeder. Tegerlijkertijd proberen de heren het onderzoek op het gebied van genmanipulatie en reageerbuisbabies uit te breiden en verder te ontwikkelen om niet meer van het unieke vermogen van vrouwen om kinderen te baren afhankelijk te zijn. De anti-homowet is slechts één clause van een veel uitgebreidere nieuwe wet op het plaatselijk bestuur in Engeland. Een andere clause betreft abortus, wat in sommige gevallen weer verboden gaat worden, terwijl conservatieve parlementsleden actieve kampanjes voeren om abortus in alle gevallen weer illegaal te maken.

De situatie in Engeland is niet los te zien van de situatie in andere westerse landen. In de VS is homofobie al jarenlang een alledaags begrip. Afgelopen oktober demonstreerden 800.000 potten en flikkers in Washington tegen homodiskriminatie en voor gelijke rechten. De situatie in Nederland wordt beïnvloed door het streven naar toenemende Europese eenwording. O.a. wordt het juridisch systeem steeds meer gelijkgesteld aan dat van andere Europese landen. In Engeland is in de laatste twee jaar het aantal gevallen van fysiek geweld tegen potten en flikkers vertienvoudigd. Ook in Nederland is er sprake van toenemend geweld tegen potten en flikkers terwijl homodiskriminatie niet bij de wet verboden is. Solidariteit met engelse potten en flikkers betekent begrijpen dat hun zaak ook de onze is en dat we ons samen moeten richten tegen diegenen die het meeste belang bij dit verdel en heersysteem hebben.

STOP BRITSE ANTI HOMO WET

NERGENS TER WERELD EEN ANTI-HOMOWET!

LIEVER LEVEND LESBIES DAN

DOOD-NORMAAL!

de schoten bij de startbaan-west

Frank Hoffmann werd vrijdag 18 maart bij toeval door surveillerende smerissen in A'dam gearresteerd. De BRD heeft een internationaal opsporingsbericht naar hem uitgevaardigd omdat hij verdacht wordt betrokken geweest te zijn bij het schieten op smerissen bij de Startbahn-West in Frankfurt op 2.11.1987, waarbij 2 smerissen werden gedood en 9 gewond.

Op buro Warmoesstr. werd hij herkend, dit werd aan de BKA (Bundes Kriminal Amt) doorgegeven die dit als eerste bekend maakten, de evt. hoop op zijn vrijlating was toen vervlogen.

De aanklachten tegen hem bestaan uit: het lid zijn van een terroristische vereniging naar 129a, deelname aan vernielingen en aanslagen op stroommasten in en rond Frankfurt de afgelopen jaren.

Een procedure zal worden opgestart om hem aan de BRD uit te leveren, wat voor hem betekent dat hij in totale isolatie terecht komt en waarschijnlijk tot levenslang veroordeeld wordt op niet bewezen gronden.

Hij zit nu in de Havenstraat, heeft (nog) geen beperkingen, en heeft onze solidariteit hard nodig. Dat we ons met zijn situatie uiteen zetten is belangrijk, voor hem en ook voor ons. De gevangenen en hun strijd binnen, moet deel uitmaken van ons verzet buiten, om hen te ondersteunen, en zodat de solidariteit verder kan gaan dan het sturen van brieven.

De startbaanbeweging heeft een lange strijdbare geschiedenis, twintig jaar geleden begon het verzet vanuit de bevolking tegen de bouw van een nieuwe aanvliegbaan voor militaire en burgerlijke vliegtuigen. Met mooie verhaaltjes werd de burgerbevolking voorge-

houdendat de bouw hun ten goede zou komen, echter, een heel groot deel van het bos rond de eigenlijke vliegbasis zou moeten verdwijnen. Veel burgers die in en rond Frankfurt woonden zagen dit als een aanval op een van de (toch al schaarse) mooiste wandelplekken, en voor hen was dit een onnodige uitbreiding van de luchthaven. In de beginfase werd ook al snel duidelijk wat de eigenlijke

bedoeling van de Startbaan was: een militaire aanvliegroute voor in tijden van oorlog of opstanden. Met name het Duitse Rein-leger (de yanks) zijn in het Rhein/Main gebied in grote getale aanwezig. Het verzet begon oa. met het mobiliseren van groenen en geweldlozen door burgers uit de directe omgeving, met name zij waren bang voor de aantasting van de leefkwaliteit en het zakken van de prijs van hun huis en grond. Van natuurbeschermers tot Anti-imp's verzetten zich vanuit hun eigen standpunten tegen de bouw van de Startbaan, de verschillende groepen vormden samen een beweging die werd/wordt getekend door haar verscheidenheid. Ontzettend veel verschillende akties zijn er daardoor in de geschiedenis van de Startbaan gevoerd, en worden nog gevoerd zodat de lobby vóór de aanleg vele klappen heeft moeten vangen en het steeds moeilijker kreeg het projekt door te voeren.

Echter een van de grootste problemen was, dat de akties naast en van elkaar geïsoleerd liepen, Wel werden onderlinge discussies gevoerd over doelen militantie en solidariteit.

Met de bouw van een huttendorp in het bos- tegen de sloop van het bos- begon er een wending te komen in het tot dan toe geweldloze verzet, toen het dorp door meerdere aanvallen uiteindelijk werd ontruimd, ging de beweging een militante(re) houding aannemen tegenover de duizenden smerissen en hun speciale troepen. Duizenden werden in het gas gezet, geslagen en getrapt, opgesloten en geregistreerd. Bij bijna alle akties, en in belangrijke(r) mate

de afgelopen jaren, waren veel autonomen aanwezig. Door een militante opstelling in Demo's, in grotere en kleinere akties werd en wordt er aan prakties verzet een inhoud gegeven: aanvallen op bouwmachines en het betonnen hek rond de Startbaan, aanslagen op gebouwen en verantwoordelijken en een militante houding tegenover de aanvallen van de smeris (met mollies, stenen en katapults). De staat reageerde hierop met nog repressievere en intimiderender

maatregelen. SEK's (SonderEinsatz-Kommando's) en Stalhelmfraktion werden ingezet om het verzet te breken. Ondanks alles ging de strijd door en met name de "zondagswandelingen" zijn voor veel mensen belangrijk. Iedere zondag wordt hier 'gewandeld', een niet aangekondigde Demo is verboden, waar akties zoals muurschilderingen en aanvallen even zoals de koffie met koekstand deel vanuit maken. Konfrontaties met de smeris zijn er vaak, en toch kiezen de mensen zelf wanneer en of die plaats vindt, de smeris is altijd achter, voor of naast (of alle 3 tegelijk) en boven de Demo aanwezig. FAG-bewakingsdienst en de smeris moeten altijd aanwezig zijn, op de luchthaven zijn speciale onderkomens, en voorbereid op evt. (nachtelijke) aanvallen.

Bij de 6e herdenking van de ontruiming van het huttendorp waren veel mensen (goed voorbereid) aanwezig. Nadat op 1.11 de 300ste zondagswandeling werd gehouden, verzamelden zich de volgende avond zo'n 2 tot 3 honderd Startbaanaktivisten. De smeris was met het dubbele aantal aanwezig en maakte tegen 21.00 uur met een doorzage over de megafoon bekend dat de verzameling illegaal was en moest worden ontbonden. dit was het signaal voor het begin van de rellen, de demonstranten wierpen stenen, vuurwerken en molotov's en schoten met katapults en lichtko-

gels over de muur, richtten barrikades op. De smeris reageerde met waterwerpers, gasgranaten en ook lichtkogels, deden een uitval naar 'n barrikade. Na meerdere aanvallen werd de barrikade door de smeris genomen, en de demonstranten verspreidden zich om de achtervolging moeilijker te maken.

Tot aan dit tijdstip had het gebeuren zich van niets onderscheiden, als wat men al vaker had meegemaakt, en wat voor de pers niet meer dan 20 regels waard zou zijn geweest.

Om 21.30 vielen de schoten. Een 44-jarige smeris uit Hanau stierf in het ziekenhuis van de luchthaven of op de weg erheen, een 23-jarige een weinig later in de Frankfurter Universiteits kliniek. Beide waren in de buik getroffen. Een derde was met een schot in de borst een dag later buiten

levensgevaar; een vierde had een zware verwonding aan zijn bovenbeen; een vijfde zou een schampschot aan z'n knie hebben.

De demonstranten hoorden pas bij terugkeer op 't verzamelpunt van het gebruik van schietwapens. Hun eerste reactie was ongeloof en verwardheid.

De smeris voerde in de gemeente rond de luchthaven de eerste controles uit en zou volgens ooggetuigen twee waarschuwingsschoten hebben gelost. In deze nacht werden in het Rhein/Main gebied minstens 20 woningen doorzocht en 48 mensen voorlopig vastgehouden.

'S morgens om 6 uur nam de smeris de 33-jarige Andreas Eichler in de woning van zijn vriendin vast. Op een afdak vonden ze een rugzak die "zgn. vol was": een pistool van het kaliber 9mm "Sig-Sauer", zoals ze door de smeris wordt gebruikt, een met 5 kogels geladen magazijn, daarbij nog 2 lege magazijnen, lichtkogels met afschietapparaat, een paar handschoenen, een bivak en 3 walkie-talkies ("Spiegel" 9.11). Al op 3.11 werd door het GBA (GeneralBundesAnwalt-schaft) bekend gemaakt, dat het hier gaat om het dienstpistool van een stille, die hem op 8.11.86

bij een grote demonstratie tegen het Hanauer Atomcentrum was ont-nomen. Even zo als vast zou staan, dat een van de twee smerissen met dit wapen werd gedood. Een dag later werd bekend gemaakt dat het 2e dodelijke schot ook op dit wapen is terug te voeren. Ook werden sporen, die bij het gebruik van scherpe munitie ontstaan, op een handschoen gevonden. (Dit zijn alle officiële berichten!).

De media sprong hier gretig op in, de "Moordchaoot" (Abendpost 5.11) zou gevonden zijn. De pers had hun dader; is hij de moordenaar van de startbaan schreef "Bild" met onder de foto van Andreas de tekst; "stekende blik, een cynies lachen om de mond" en natuurlijk; "de bewijzen lagen op het afdak". Niet één stem, ook de TAZ niet, problematiseerde dat de gearresteerde onschuldig is, voordat in een 'rechtstatelijk' proces, zoals het zo mooi heet, een oordeel is gevallen. Door de hetze op te voeren en in stand te houden, distancieringen etc. te plaatsen en de schoten te verklaren als, on-

bestrijdbaar komend vanuit het autonome blok. Zo werd in samenwerking met/in opdracht van de smeris een waanzinnige hetze opgestart tegen autonoom en militant verzet, en geprobeerd hen in een totale isolatie te drukken.

Tegelijkertijd werd, met het excuus dat gezocht werd naar de daders van de schietpartij, een golf van huiszoekingen, arrestaties en intimidaties doorgevoerd. Bij de eerste doorzoekingsgolf richtte de smeris zich op de informatie die ze hadden van oa. de zgn. "ringfahndung" ('t leggen van een ring rond de plek van het misdrijf) en de (in de afgelopen jaren) verzamelde informatie over structuren van de beweging, mensen die als 'Startbaan-activisten' bekend stonden etc.

De gearresteerden werden gekonfronteerd met beelden (oa. foto's), bandopnamen etc, om ze onzeker te maken. Jammer genoeg kregen de smerissen tijdens deze acties verklaringen, spekulaties, politieke verbanden tussen groepen en mensen en schijnbaar informatie over de structuren in het Rhein/Main gebied en daarbuiten. Oa. met deze informatie startte ze een tweede doorzoekingsgolf, naar het vermeende "Umfeld" (omgeving) van Andreas. Gekreëerd was een terroristiese vereniging (129a), de zgn. "Eichler-Gruppe", waarvan de leden ook werden verdacht van het omzagen van stroommasten in '86 en '87.

Hier tekent zich al af, dat de opsporing zich niet meer alleen op de schoten richtte, maar er vanuit gaat, de algemene militante structuren te belichten. In deze fase liepen ook de eerste verzoeken om medewerking (oftewel benadering) aan de Verfassungsschutz (veiligheidsdienst). De 3e doorzoekingsgolf viel in de net beginnende discussie over het weigeren van verklaringen. Er werd vnl. in Rüsselsheim en naaste omgeving gezocht, Frank H. zou zogenaamd gezocht worden. Twee mensen werden gearresteerd, die door de verklaring van één persoon belast werden.

Het heftige optreden van de smeris bij de doorzoekingen; met mitrailleurs, een grote overmacht en speciale teams (stalen helmen),

had als doel het militante verzet tegen oa. de Startbaan te kriminaliseren. En zo, in samenwerking met de media-hetzes, autonomen te isoleren van anderen en het verzet uiteindelijk te breken.

De opsporing richt zich op alle militante acties die de afgelopen 3 jaar in het Rhein/Main gebied gebeurd zijn; van mastzagen tot RZ-aanslagen.

Rond Andreas en Frank wordt nu een terroristiese vereniging gekonstrueerd, waarvan zij

zgn. de leiders zouden zijn, en wordt hun het plegen van meerdere aanslagen aangehangen. Tot deze terr.vereniging rekent de Staatschutz' ondertussen 9 andere mensen. Tegen alle 11 is een arrestatiebevel uitgevaardigd, 4 zitten in de bajes (3 in de BRD), naar 1 zou nog gezocht worden(?), de anderen hebben door verschillende redenen opheffing van de voorl. hechtenis gekregen. De konstruktie 'terr. vereniging' betekent voor alle betroffenen, dat ze onbegrenst geobserveerd, post en telefoon afgeluisterd, kunnen worden. Daarnaast de continue bedreiging: de bajes. Bij 129a aanklacht is geen grond voor hechtenis nodig.

3 mensen zitten nu in de BRD vast op beschuldiging lid te zijn van deze terr.vereniging, waarvan uit de schoten zouden zijn voorbereid en uitgevoerd. Hiervoor zijn tot nu toe nog steeds geen verdere 'bewijzen' aangedragen als 't zgn. bij Andreas 'gevonden' schietwapen, waarmee geschoten zou zijn. Ze zitten onder een bajesregime zoals vele andere politieke gevangenen in de BRD (+ West-Europa) in totale isolatie; geen contact met andere gevangenen, bezoeken achter glas, gecensureerde post + kranten, 23 (of 23½ uur per dag opgesloten) etc. Hiermee wordt geprobeerd ze te breken, ze tot verklaringen te dwingen of zelfs kroongetuige te worden, en ze af te sluiten van de solidariteit en de strijd binnen en buiten de bajes. De distancieringen buiten, en het aanbod van de smeris, vrijlating of strafvermindering bij het geven van verklaringen, heeft het voor enkelen zeker makkelijker gemaakt verklaringen te geven, om-

dat ze zich moreel gesteund voelden. Wat ondertussen duidelijk is, is dat de mensen die verklaringen hebben gegeven, steeds verder door de smeris werden lastiggevallen, die steeds meer wilden weten. Er waren ondanks dit mensen die geen verklaringen gegeven hebben, daarom staat nu gijzeling aan.

De zwijnen proberen zo op alle mogelijke manieren deze gijzeling door te zetten, als ze 't redden zullen ze proberen dat op alle lopende en komende vervolgingen in het hele land te doen. Geprobeerd hebben ze het al, in de vervolging tegen 3 mensen in Stammheim.

"Aan de hand van deze praktijk moet duidelijk worden dat er principieel geen enkele verklaring tegenover staatsambtenaren gegeven mogen worden. Waarbij eigenlijk duidelijk moet zijn, dat mens niet naar de smeris toegaat, laat staan verklaringen geeft".(Sabot feb'88). "In ieder geval moet deze discussie om en over verraad eindelijk gevoerd worden, om precies te kunnen inschatten wat verraad is, hoe we daarmee en met verraders omgaan. Het is zeker dat we altijd weer fouten zullen maken, toch is 't uiteindelijk belangrijk, hoe we hier mee omgaan".(Zelfde stuk, zelfde blad).

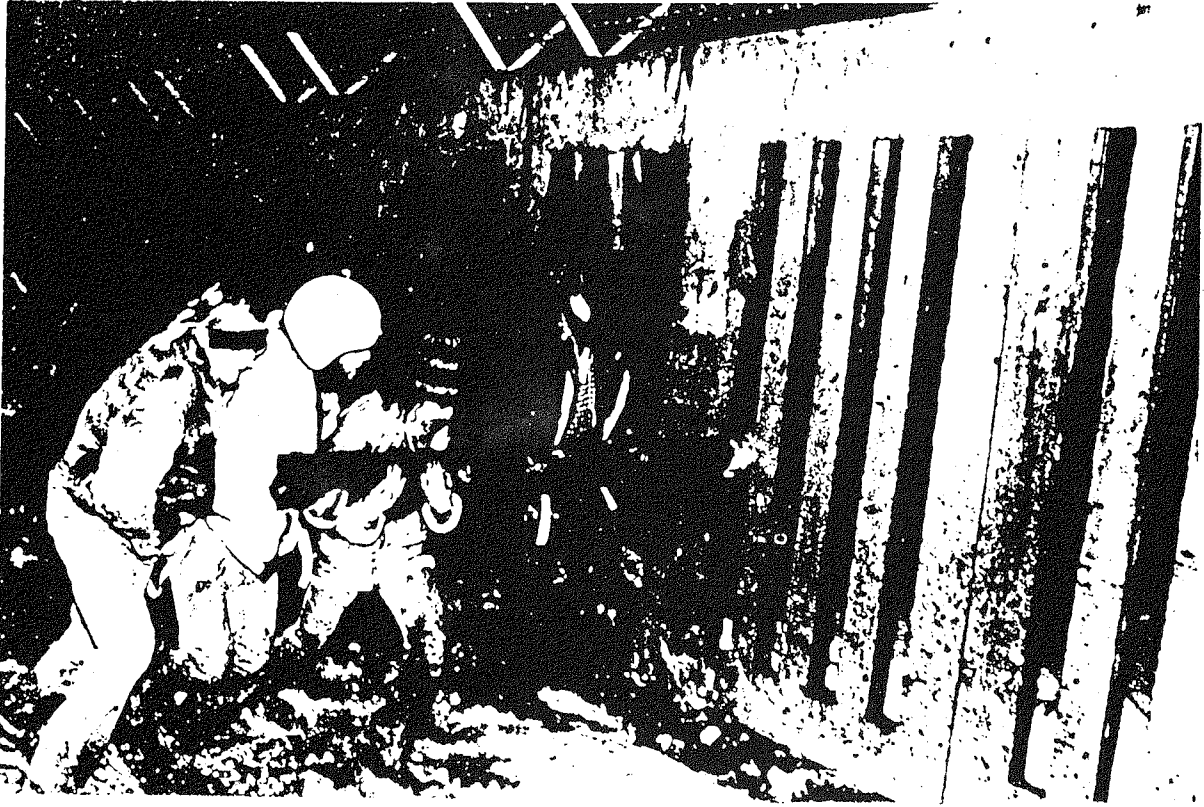
Wat zich hier onverbiddelijk laat zien is, dat de twee dode smerissen worden gebruikt om hun machine voor de opstandsbestrijding, die ze al sinds lang hebben gemaakt, uit te proberen. Het verzet proberen ze in verschillende delen te versplinteren. Er wordt mensen vrijheid aangeboden of ze gaan zelfs zó ver, dat ze geprobeerd hebben bestaande verschillen tussen autonomen en anti-imp's voor zich te gebruiken.

Bij de bevolking wordt de acceptatie uitgetest, in hoeverre de staat haar terroristiese maatregelen kan doorzetten. Om de moord en doodslag machine van deze staat te perfectioneren en nog repressievere maatregelen door te kunnen voeren, zoals het vermomingsverbod en 't invoeren van rubberkogels, en iedereen die zich tegen het systeem verzet, in een morele uitzichtloze situatie te drijven en te verlammen.

Meerdere mogelijkheden hebben ze al in de praktijk gebracht; er gold een algemene volmacht (van 2.11 tot 19.1 !) overal in het Rhein/Main gebied straatblokkades te verrichten, waarvan ze geregeld gebruik hebben gemaakt. Warenhuizen werden paramilitairisties afgesloten en mensen met 't pistool aan het hoofd naar buiten gevoerd. Mensen worden uit cafe's gehaald, of de straat wordt afgezet en je komt er alleen met legitimatiekontrolle door.

Afluisterpraktijken in iedere vorm, telefoons, ruimtes, auto's en in het bos van de Startbaan wemelt het van de speldeknopmicro's. Dit liep al sinds lang, nu wordt het op grote schaal doorgezet, zoals het nog nooit gebeurde.

De discussie's tussen autonomen gaan door, vanuit alle hoeken worden reacties geuit en standpunten ingenomen over de verschillende mogelijkheden van het gebeuren. Die van sommige waren terughoudend en van anderen woevend, allen wijzen zij het gebruik van schietwapens op demo's af. Enkele uit angst voor nog repressievere maatregelen en nieuwe doorzoekingen. Echter de meesten vinden dat - zelfs als de schoten door fascho's of smeris zijn uitgevoerd-

er nu moet worden gepraat over organisatie, structuren en doelen van de autonome beweging en haar strijd."Dat het ook onze verantwoordelijkheid is, dat we ons ermee uitzetten en hoe we een tegenmacht kunnen vormen zodat wat er is gebeurd in de toekomst anders gaat!"

De dode betogers, die door het geweld van de staat zijn vermoord, staan in schril contrast met de ophef en propaganda rond de dood van twee van hun. Alle slachtoffers van hun, en andere staten, voortgaande onderdrukking worden verzwegen en in de doofpot gestopt. De staat heeft hier bewust voor gekozen; wie niet dood wil gaan, moet van conflicten afblijven. "Wij, het kleinere-autonome- gedeelte van de beweging houden eraan vast iets tegenover het geweld van het systeem te zetten, welis-

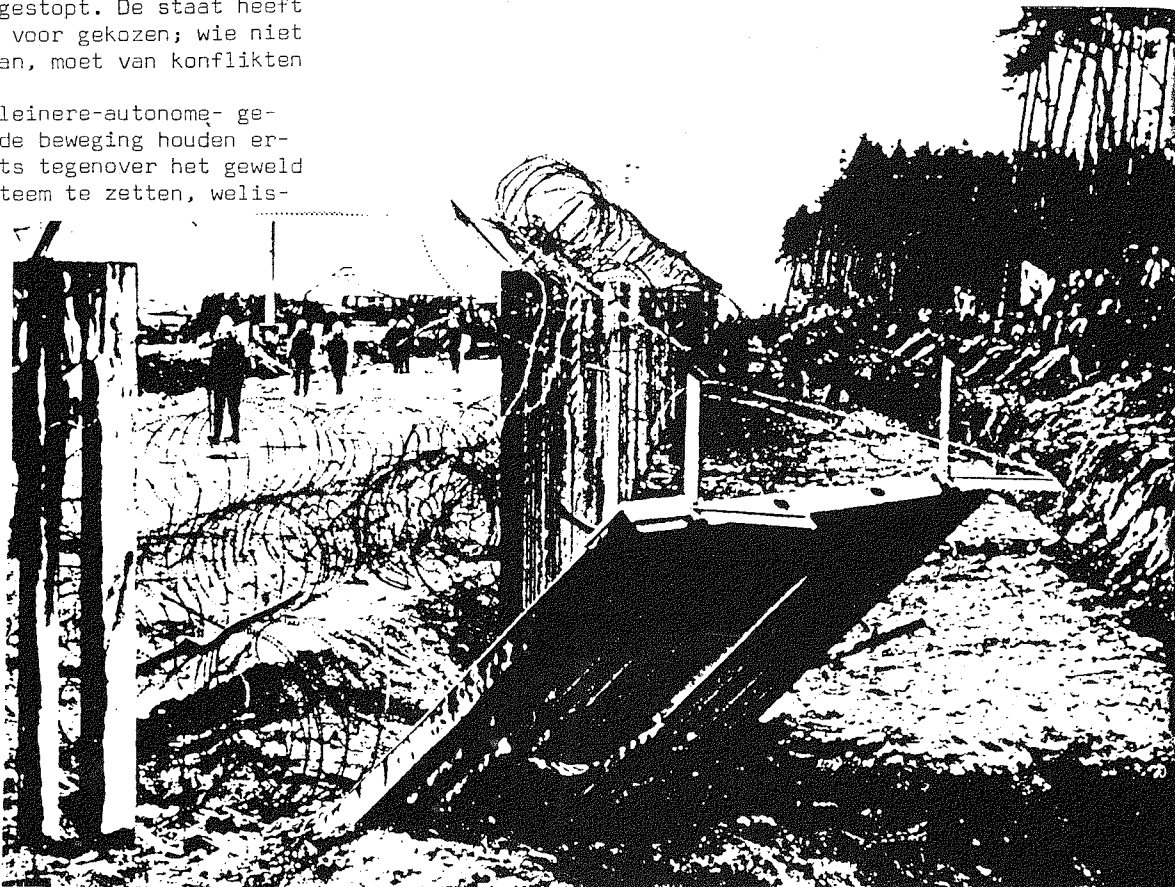
waar concentreren wij ons bijna alleen op het bevechten van de huurlingetroepen waartegen wij moreel in het gelijk staan Wij hebben de overtuiging dat een systeem dat op uitbuiting, onderdrukking en volkerenmoord is gebaseerd, zich niet door verkiezingen laat verjagen".(Autonomen uit Bonn).

Solidariteit met Frank is, juist nu, belangrijk. Wij moeten ons met zijn situatie uitzetten en voor betere omstandigheden vechten. Nu, voor zijn uitlevering aan de BRD-moordstaat, zit hij (nog) niet in isolatie en kan zich, zo goed als dat über-

haupt mogelijk is, voorbereiden op de bajesomstandigheden die hem te wachten staan. Belangrijker voor ons is het te bediskussieren hoe we met de gevangenneming van kameraden omgaan, hoe we onze solidariteit tot uiting brengen in onze strijd buiten. Dat we hun laten weten wat er buiten gebeurt, en we ons niet laten afschrikken door de hoge muren van de bajes.

WEG MET DE ISOLATIE!
SAMENPLAATSING VAN GEVANGENEN IN GROTE GROEPEN!

VRIJLATING VAN FRANK!
VRIJHEID VOOR ALLE GEVANGENEN!

frontline info

over de gevangenen van de startbahn-beweging

op het moment zitten er 5 mensen vast in verband met de schietpartij in frankfurt, 4 zitten in de brd en een hier in nederland. 3 november werd andreas eichler als hoofdverdachte van de dubbele moord gearresteerd. op 25 november werd andreas semisch, aangehouden, na een mislukte ondervragingspoging door het lka (provinciale recherche). reiner hübner wordt een dag eerder gearresteert. marc steinbrück geeft zich in zurich aan de smeris over ?? en wordt heel snel aan de brd uitgelevert (geen data bekend).

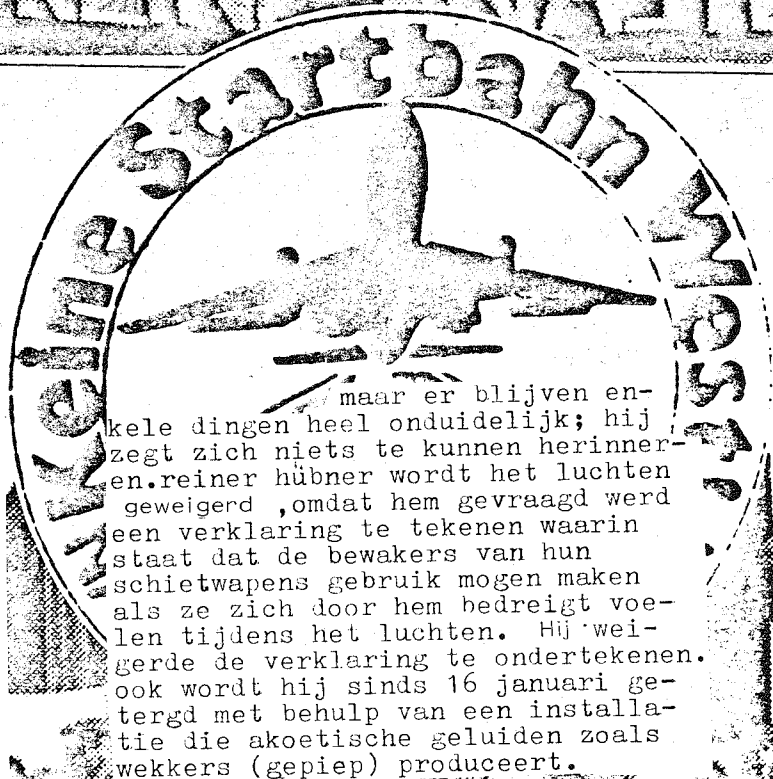
18 maart wordt frank hoffmann in de beursstraat te amsterdam gearresteert, hij zit nu nog (29. 3) in het hvb in afwachting van zijn mogelijke uitlevering. volgens justitie zijn frank h. en andreas eichler de hoofdverdachten in de dubbele moordzaak startbahn-west. bij de arrestatie van andreas eichler heeft justitie ook het bestaan van de terroristische vereniging "revolutionäre heimwerker" bekend gemaakt. ze hebben een lijst van 13 acties opgesteld die uitgevoerd zouden zijn door deze groep: zoals; stroommasten omzagen, aanval op een transformator, brandaanval op een bank en een stemlokal, en het jatten van 2 smerispistolen op demo's in '84 en '86. met deze pistolen zouden vervolgens de smerissen in frankfurt neergeknalt zijn. er worden ongeveer 12 mensen beschuldigd lid van de groep (geweest) te zijn. buiten de mensen die nu in de bak zitten zijn anderen onder de beschuldiging lid van de groep te zijn, na verhoor weer in vrijheid gesteld, op grond van verklaringen?, gezondheidstoestand of met opgelegde voorwaarden.

bij de arrestanten in de brd wordt isolatie en 24-punten-programma gevarieerd toegepast. dat houdt in: eenzame opsluiting, geen contact met andere gevangenen, in je eentje luchten, eten door een luikje; censuur, vertraging en stopzetting van brieven, kranten en boeken; ont-

trekking van (optische en akoestische) sensorische prikkels, (grijze cel, alles glad, melkglasruiten, waarvoor vaste jaloezieën hangen; cellen links en rechts leeg; verstoring van de natuurlijke levensrythmen leidend tot diens vernietiging (onregelmatige slaap doordat continu het tl-licht aan is, permanente nachtelijke cellencontrole; elk bezoek achter scheidingsglas (ook bij advocaatbezoek)).

deze behandeling, de witte folter, heeft als bedoeling het snelle breken van de wilskracht, persoonlijkheid en lichamelijk weerstandsvermogen. bij andreas eichler hebben ze de smerige truk uitgehaald hem naar de startbahn te rijden en hem daar eventjes te laten rond lopen onder de vrije hemel. alles bij elkaar leidde dit tot een "zelfmoordpoging".

KEINE FRIVOLITÄT
KEINE TRAKTIE
KEINE KINASTIE

maar er blijven enkele dingen heel onduidelijk; hij zegt zich niets te kunnen herinneren. reiner hübner wordt het luchten geweigerd, omdat hem gevraagd werd een verklaring te tekenen waarin staat dat de bewakers van hun schietwapens gebruik mogen maken als ze zich door hem bedreigt voelen tijdens het luchten. Hij weigerde de verklaring te ondertekenen. ook wordt hij sinds 16 januari getergd met behulp van een installatie die akoestische geluiden zoals wekkers (gepiep) produceert.

FREIHEIT
FÜR ALLE
GEFANGENEN

voor de gevangenen in de brd

reiner hübner
jva 1 ffm-preungesheim

andreas semisch
jva frankenthal

de gevangenen waar andreas eichler en marc steinbrück zitten zijn op het moment onbekend.

alle brieven aan de gevangenen met hun namen en de bak waar ze zitten en met het volgende adres:

über den zuständigen
ermittlungsrichter am ogh
herrenstrasse 45a
7500 karlsruhe

Frank is nu al weer overgeplaatst! Onbekend dus waar hij zit, stuur brieven etc. naar : Postbus 10184
1001 ED ,A'dam

hij heeft nog geen eigen rekening dus spaar het geld tot dat de nummers doorgegeven worden

korte

berichten

OPROEP

OPROEP

OPROEP

OPROEP

OPROEP

OPROEP

De Palestijnse opstand in de Palestijnse bezette gebieden gaat haar vierde maand in.

Het aantal slachtoffers neemt dagelijks toe:

- meer dan 120 zijn doodgeschoten
- meer dan 7000 zitten gevangen
- duizenden families zijn getroffen.

De Palestijnse bevolking in de door Israël bezette gebieden heeft uw steun nodig.

Geef uw steun op rekening

39.56.04.869

Palestijnse Opstand Steunfonds

RABO-bank

Palestijnse organisaties in
Nederland

Telefoon: 010 - 435 02 93

PICKETLINE 'ISRAELISCH' FEEST

Zondag 27-3 werd er eenpropaganda-feest 'Israel 40 jaar jong' gehouden in de koningszaal van Artis. Er zijn stencils uitgedeeld, in een demonstratieve picket. Ze vonden het binnen niet erg geslaagd: wij riepen bv. 'Artis voor de zwijnen, leve de Palestijnen', 'boykot Israel, Palestina vrij', en 'weg met Israel'. De smeris was er om de gasten naar binnen te leiden, 't liefst gingen ze zelf ook feesten, zeiden ze. De vereniging geeft materiele en morele steun aan de opbouw van de 'droomstaat Israel die schoon en zuiver moet worden.

----- P E R S B E R I C H T -----

In samenwerking met het Palestina Komitee hebben de medewerkers van boekhandel De Rooie Rat de tentoonstellingsruimte van de winkel ingericht met literatuur over Palestina, waaronder ook materiaal dat geschikt is voor gebruik in het onderwijs. Een deel van de boeken wordt exclusief door De Rooie Rat geïmporteerd. De presentatie begint op donderdag 31 maart en duurt tot en met zaterdag 23 april. Het adres van de boekhandel is Oudegracht 65, Utrecht, telefoon 030-317189.

--- EINDE BERICHT ---

GASSELTE '88 GASSELTE '88
Twee jaar na Tsernoby1 is in Nederland nog steeds niet het besluit genomen om te stoppen met kernenergie, in tegenstelling tot in Zweden. Daar zullen in het jaar 2010 alle kerncentrales buiten bedrijf zijn.

Het wordt steeds duidelijker hoe vernietigend kernenergie kan zijn. Gezien de ervaringen van de laatste twintig jaar, is er 99% kans dat er elke 10 jaar een ernstig reaktorongeluk zal plaats vinden. De gevolgen van de toenemende straling zijn voor de huidige bevolking en voor toekomstige generaties niet te overzien.

Een ander gevaar van kernenergie is, dat meer produktie van kernenergie automatisering stimuleren betekent van verspreiding van kernwapens over de hele wereld. De gigantische belangen van de nukleaire industrie maken deze ontwikkeling des te griezeliger.

Een derde gevaar is de grote hoeveelheid hoog-radioactief afval, het plutonium, dat een onvermijdelijk bijproduct is van kernenergie. Dit afval wordt voor een deel in opwerkingsfabrieken verwerkt. Dat is voor de industrie aantrekkelijk, omdat het veel energie oplevert. Het levert echter ook veel meer radioactief uranium. Denk je eens in: tegen het jaar 2000 zal door 40 landen + 150.000 kilo plutonium, goed voor 30.000 kernwapens a la Hiroshima, vervoerd moeten worden naar de acht landen met opwerkingsfabrieken en terug. Hoe kan je zo'n transport beveiligen tegen ongelukken, diefstal enz? Een andere zogenaamde "oplossing" voor radioactief afval is de opslag in zout of graniet. In bijgaande folder vindt u informatie over de gevaren daarvan.

Wij willen oproepen om de aktie "Gasselte '88":
AFVAL IN ZOUT = FOUT zoveel mogelijk steunen om te voorkomen dat er verder wordt ingegaan op de heilloze weg van kernenergie.

U kunt uw steun geven door mee te demonstreren, door aan deze aktie bekendheid te geven in uw omgeving, door folders op een zichtbare plaats te hangen. Meer folders en buskaarten voor de demonstratie zijn verkrijgbaar op onderstaande telefoonnummers. Ook uw financiële steun is zeer welkom op giro 2418048 tnv. F. Spits, onder vermelding van "Gasselte '88".

Miek 070-639769

Flum 070-501417

Anita 070-462631

Frederike 070-457802

tot ziens in gasselte

AGENDA

WHERE IS THE ACTION oftewel er gebeurt
nog wat

GRONINGEN

2 april

DEMONSTRATIE EN MANIFESTATIE UIT
SOLIDARITEIT MET DE STRIJD VAN HET
PALESTIJNSE VOLK

13.00 - vertrek Martinitoren

14.00 - manifestatie in Vera, oosterstraat

TILBURG

2 en 3 april

anarchistische kongres: VOORBIJ DE STILTE,
oftewel: teloorgang en herrijzenis van een
anarchistische beweging/kultuur

12.00 Buurthuis St Anna, Capucijnenstr.78
met "ANARCHISTENBAL"

DELFT

5 april

DEMO/BLOKKADE TEGEN KRANSLEGGING
DOOR C.D. bij het Koetsiertje

verzamelen 19.15 uur bij station Delft
zie ook elders deze Zwarte

Vanuit A'dam gaat er een bus naar
Delft, om 18.00 uur, kosten f 10,-
info: 020 - 864927
- 881197

DEN HAAG

8 april

Picket-line tegen sluiting van de
P.L.O.-vestiging in New York

15.00 uur bij het Vredespaleis

BEVERWIJK

8 april

INFORMATIE/KULTURELE AVOND OVER

NICARAGUA

20.00 in buurthuis de Lichtboei,
Luxemburglaan 6

als entree wordt gevraagd om één of
meer leermiddelen: pennen, schrijfblokken
en natuurlijk is geld welkom

9 april

AMSTERDAM

KOERDEN-BENEFIET=FEEST

in Volkskeuken, Bilderdijkstr 11-13
video's, info + discussie, dans

DEN HAAG

23 april

LANDELIJKE DEMONSTRATIE:
SOLIDARITEIT MET DE PALESTIJNSE STRIJD

14.00 vanaf het Binnenhof

na afloop manifestatie, met o.a. sprekers
van het P.L.O. en muziek

AMSTERDAM

15 april

BENEFIET VOOR HET WEGLOOPHUIS TEGEN
PSYCHIATRIE

Vrankrijk, spuistraat 216

16.00 film

20.00 discussie over psychiatrie en het
Wegloophuis

21.45 Theater over gekte

23.00 muziek: La Choufle

16 april

DEN HAAG

NEWROZ-viering, het koerdies nieuw-
jaar en de vrijheidsstrijd

Amicitia, westeinde 15
aanvang 16.00

bus vanuit Amsterdam 13.00 van
W.G-terrein (f 10,-)

16 april

Amsterdam

HOMO=DEMONSTRATIE tegen de Britse
anti-homowet

14.00 vanaf homomonument, westermarkt

16.00 manifestatie op Museumplein

GASSELTE

23 april

TWEE JAAR NA TSJERNOBYL - MANIFESTATIE
EN DEMONSTRATIE

13.30 demo, daarna 16.00 sprekers,
muziek, cabaret

bus vanuit Den Haag om 08.15 van het
Centraal Station (f20,-)
info: Roode Hond

ARNHEM

4 april

21.00 Goudvishal: VISIONS OF CHANGE,
GEORGE MC.KINNEY EXP. (f6,-)

BEVERWIJK

op zaterdag 2 april opent het KULTUREEL
KAFEE "DE AANSTICHTER" voor heteerst
de deuren:

2 april

15.00 African mama (perkussie)

16.30 De Wit (garagerock)

The Living Legend (wave)
Zooks (R & R anno '87)

5 april 15.30 eetkafee

7 april 15.30 eetkafee + video
info 02510 - 12383